

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I <i>Mededelingen</i>	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2003/C 213/01	Arrest van het Hof van 10 juli 2003 in zaak C-11/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Europese Investeringsbank („Europese Centrale Bank (ECB) — Besluit 1999/726/EG betreffende preventie van fraude — Bescherming van financiële belangen van Gemeenschappen — Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) — Verordening (EG) nr. 1073/1999 — Toepasselijkheid op ECB — Excepties van onwettigheid — Ontvankelijkheid — Onafhankelijkheid van ECB — Artikel 108 EG — Rechtsgrondslag — Artikel 280 EG — Raadpleging van ECB — Artikel 105, lid 4, EG — Evenredigheid”)	1
2003/C 213/02	Arrest van het Hof van 10 juli 2003 in zaak C-15/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Europese Investeringsbank („Investeringsbank (EIB) — Besluit van directie — Beroep tot nietigverklaring — Bevoegdheid van Hof — Artikel 237 EG — Bescherming van financiële belangen van Gemeenschappen — Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) — Verordeningen (EG) nr. 1073/1999 en (Euratom) nr. 1074/1999 — Toepasselijkheid op EIB — Excepties van onwettigheid — Onafhankelijkheid van EIB — Rechtsgrondslagen — Artikelen 280 EG en 203 EA — Evenredigheid — Motivering”)	1

2003/C 213/03	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 3 juli 2003 in zaak C-220/01: Verzoek van de High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division Commercial Court om een prejudiciële beslissing: Joseph Lennox tegen Industria Lavorazione Carni Ovine („Landbouw — Veterinairrechtelijke maatregelen — Invoer van schapen — Gezondheidscertificaat — Nationale conservatoire maatregelen tegen overdraagbare spongiforme encefalopathie”)	2
2003/C 213/04	Beschikking van het Hof (Eerste kamer) van 22 april 2003 in zaak C-149/00 P: Gregorio Valero Jordana en Serge Vadé tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Hogere voorziening — Ambtenaren — Beroep zonder voorwerp — Afdoening zonder beslissing”)	3
2003/C 213/05	Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 9 april 2003 in zaak C-424/01 (verzoek van het Bundesvergabeamt om een prejudiciële beslissing): CS Communications & Systems Austria GmbH tegen Allgemeine Unfallversicherungsanstalt („Overheidsopdrachten — Richtlijn 89/665/EEG — Beroepsprocedures inzake plaatsen van overheidsopdrachten — Beroep tot nietigverklaring van beslissing van aanbestedende dienst — Verzoek om voorlopige maatregelen — Verplichting of mogelijkheid voor instantie die met beroepsprocedures is belast, kans op succes van beroep ten gronde in aanmerking te nemen — Artikel 104, lid 3, van Reglement voor procesvoering — Vraag waarop antwoord geen ruimte voor redelijke twijfel laat”)	3
2003/C 213/06	Beschikking van het Hof (Vijfde kamer) van 27 maart 2003 in zaak C-1/02 SA: Antipapas tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Verzoek om toestemming tot leggen van derden-beslag onder Commissie van Europese Gemeenschappen”)	4
2003/C 213/07	Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 28 maart 2003 in zaak C-75/02 P: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Bizkaia — Diputación Foral de Bizkaia, Territorio Histórico de Gipuzkoa — Diputación Foral de Gipuzkoa y Juntas Generales de Gipuzkoa en Comunidad Autónoma des País Vasco — Gobierno Vasco tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Hogere voorziening — Staatssteun — Steun in staalsector — Beroep tot nietigverklaring — Artikel 33 KS — Beroep ingesteld door regionaal lichaam — Hogere voorziening die kennelijk ongegrond is)	4
2003/C 213/08	Beschikking van het Hof (Eerste kamer) van 27 maart 2003 in zaak C-306/02 (verzoek van de Commissione tributaria di primo grado di Trento om een prejudiciële beslissing): Petrolvilla & Bortolotti SpA e.a. tegen Agenzia delle Entrate per la Provincia di Trento (Artikel 104, lid 3, van Reglement voor procesvoering — Richtlijn 69/335/EEG — Belasting op bijeenbrengen van kapitaal — Belasting op nettovermogen van ondernemingen)	5
2003/C 213/09	Zaak C-165/03: Verzoek van Landgericht Stuttgart van 7 april 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen: 1. Notaris Mathias Längst en 2. Firma SABU Schuh & Marketing GmbH 3. President van het Landgericht Stuttgart en 4. Bezirksrevisor bij het Landgericht Stuttgart	5

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 213/10	Zaak C-174/03: Verzoek van het Tribunale amministrativo per la Sardegna van 15 januari 2003 en 12 februari 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Inpresa Portuale di Cagliari Srl en Tirrenia di Navigazione SpA	6
2003/C 213/11	Zaak C-186/03 P: Hogere voorziening, op 6 mei 2003 ingesteld door Strabag Benelux NV tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 25 februari 2003 in zaak T-183/00, Strabag Benelux NV tegen Raad van de Europese Unie	6
2003/C 213/12	Zaak C-188/03: Verzoek van Arbeitsgericht Berlin van 30 april 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Irmtraud Junk en advocaat Wolfgang Kühnel als curator van de failliete boedel van de firma AWO Gemeinnützige Pflegegesellschaft Südwest mbH	7
2003/C 213/13	Zaak C-194/03: Verzoek van het Finanzgericht Hamburg van 29 april 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Dr. Georg Friedrich Baur junior als executeur-testamentair van de nalatenschap van Dr. Georg Friedrich Baur senior	7
2003/C 213/14	Zaak C-198/03 P: Hogere voorziening, op 12 mei 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest, op 26 februari 2003 gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) in de gevoegde zaken T-344/00 en T-345/00, CEVA Santé animale SA en Pharmacia Entreprises SA, ondersteund door Fédération européenne de la santé animale (FEDESA), tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	8
2003/C 213/15	Zaak C-223/03: Verzoek van Manchester Tribunal Centre van 16 mei 2003, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen University of Huddersfield Higher Education Corporation en the Commissioners of Customs and Excise	9
2003/C 213/16	Zaak C-226/03 P: Hogere voorziening, op 23 mei 2003 (faxbericht van 22 mei 2003) ingesteld door José Martí Peix SA tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 13 maart 2003 (nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie) in zaak T-125/01, José Martí Peix SA/Commissie .	10
2003/C 213/17	Zaak C-238/03 P: Hogere voorziening, op 27 mei 2003 ingesteld door MAJA srl tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 12 maart 2003 in zaak T-254/99, MAJA srl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	11
2003/C 213/18	Zaak C-245/03: Verzoek van de Raad van State (België), afdeling administratie van 9 mei 2003, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen de vennootschap naar Nederlands recht Merck, Sharp en Dohme BV en de Belgische Staat	11

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 213/19	Zaak C-258/03: Beroep, op 17 juni 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	11
2003/C 213/20	Zaak C-265/03: Verzoek van de Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Tercera van 9 mei 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Igor Simutenkov en Ministerio de Educación y Cultura en Real Federación Española de Fútbol	12
2003/C 213/21	Zaak C-267/03: Verzoek van de Högsta Domstol van 10 april 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Lars Erik Staffan Lindberg en het Openbaar ministerie	12
2003/C 213/22	Zaak C-272/03: Verzoek van het Bundesfinanzhof van 13 mei 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Hauptzollamt Neubrandenburg en Jens Christian Siig van de vennootschap „Internationale Transport” Export-Import	13
2003/C 213/23	Zaak C-275/03: Beroep, op 25 juni 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek	13
2003/C 213/24	Zaak C-278/03: Beroep, op 26 juni 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	14
2003/C 213/25	Zaak C-280/03: Beroep, op 24 juni 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groupement européen d'intérêt économique Lior en andere	14
2003/C 213/26	Zaak C-283/03: Verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven van 27 juni 2003 om een prejudiciële beslissing in de zaak A. H. Kuipers en het Productschap Zuivel	16
2003/C 213/27	Zaak C-284/03: Verzoek van het Hof van beroep te Brussel van 19 juni 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Belgische Staat en SA Temco Europe	16
2003/C 213/28	Zaak C-285/03: Beroep, op 2 juli 2003 ingesteld door Helleense Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	16
2003/C 213/29	Zaak C-290/03: Verzoek van het House of Lords van 30 juni 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Regina en London Borough of Bromley, ex parte Diane Barker (FC)	17
2003/C 213/30	Zaak C-291/03: Verzoek van het Manchester Tribunal Centre van 30 juni 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen MyTravel plc en Commissioners of Customs and Excise	17

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 213/31	Zaak C-292/03: Beroep, op 4 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Finland	18
2003/C 213/32	Zaak C-294/03: Beroep, op 7 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland	19
2003/C 213/33	Zaak C-295/03 P: Hogere voorziening, op 2 juli 2003 ingesteld door Società ALESSANDRINI e.a. tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 10 april 2003 in de gevoegde zaken T-93/00 en T-46/01, Società Alessandrini srl e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	19
2003/C 213/34	Zaak C-296/03: Verzoek van de Raad van State (België) van 27 juni 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen de naamloze vennootschap Glaxosmithkline en de Belgische staat	20
2003/C 213/35	Zaak C-298/03: Beroep, op 10 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje	20
2003/C 213/36	Zaak C-302/03: Beroep, op 14 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	20
2003/C 213/37	Zaak C-303/03: Beroep, op 14 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	21
2003/C 213/38	Zaak C-304/03: Beroep, op 14 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen PROSECOM — Protecção, Segurança e Comunicações, Lda	21
2003/C 213/39	Zaak C-308/03: Beroep, op 22 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé .	22
2003/C 213/40	Zaak C-310/03: Beroep, op 23 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groot-Hertogdom Luxemburg	22
2003/C 213/41	Zaak C-311/03: Beroep, op 23 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	22
2003/C 213/42	Zaak C-312/03: Beroep, op 23 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België	23
2003/C 213/43	Zaak C-314/03: Beroep, op 23 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	23

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 213/44	Zaak C-315/03: Beroep, op 23 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Huhtamaki Dourdan SA	24
2003/C 213/45	Zaak C-322/03: Beroep, op 24 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland	24
2003/C 213/46	Zaak C-331/03: Beroep, op 28 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	24
2003/C 213/47	Zaak C-333/03: Beroep, op 30 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	25
GERECHT VAN EERSTE AANLEG		
2003/C 213/48	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 2 juli 2003 in zaak T-99/98: Hameico Stuttgart GmbH en anderen tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen („Beroep tot schadevergoeding — Gemeenschappelijke ordening der markten — Bananen — Invoerregeling — Ondernemingen in voormalige DDR”)	26
2003/C 213/49	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 17 juni 2003 in zaak T-52/00: Coe Clerici Logistics SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Mededinging — Klacht — Artikelen 82 en 86 EG — Ontvankelijkheid — Havendiensten”)	26
2003/C 213/50	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 9 juli 2003 in zaak T-102/00: Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Sociale politiek — Europees Sociaal Fonds — Vermindering van financiële bijstand — Rechten van verdediging — Artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 — Motivering”)	26
2003/C 213/51	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 9 juli 2003 in zaak T-220/00: Cheil Jedang Corp. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Mededinging — Mededingingsregeling — Lysine — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Toepasselijkheid — Zwaarte en duur van inbreuk — Omzet — Verzachtende omstandigheden”)	27
2003/C 213/52	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 9 juli 2003 in zaak T-223/00: Kyowa Hakko Kogyo Co. Ltd en Kyowa Hakko Europe GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Mededinging — Mededingingsregeling — Lysine — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Toepasselijkheid — Zwaarte van inbreuk — Omzet — Cumulatie van sancties”)	27

2003/C 213/53	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 9 juli 2003 in zaak T-224/00: Archer Daniels Midland Company en Archer Daniels Midland Ingredients Ltd tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Mededinging — Mededingingsregeling — Lysine — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Toepasselijkheid — Zwaarte en duur van inbreuk — Omzet — Verzwarende omstandigheden — Verzachtende omstandigheden — Medewerking tijdens administratieve procedure — Cumulatie van sancties”)	28
2003/C 213/54	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 9 juli 2003 in zaak T-230/00: Daesang Corp. en Sewon Europe GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Mededinging — Mededingingsregeling — Lysine — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Omzet — Verzachtende omstandigheden — Medewerking tijdens administratieve procedure”)	28
2003/C 213/55	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 8 juli 2003 in zaak T-374/00, Verband der freien Rohrwerke eV en andere tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Controle op concentraties — Concentratie die ten dele onder EGKS-Verdrag en ten dele onder EG-Verdrag valt — Goedkeuringsbeschikking gegeven op grond van artikel 66, lid 2, KS — Beschikking houdende vaststelling van verenigbaarheid met gemeenschappelijke markt, gegeven op grond van artikel 6, lid 1, sub b, van verordening (EEG) nr. 4064/89 — Voorwaarden voor ontvankelijkheid volgens EGKS-Verdrag en volgens EG-Verdrag — Verband tussen in EGKS-Verdrag en in EG-Verdrag neergelegde regeling inzake controle op concentraties — Motiveringsplicht — Onjuiste beoordeling)	29
2003/C 213/56	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 9 juli 2003 in zaak T-22/01, Petros Efthymiou tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Vergoeding van kosten van dienstreizen — Vliegtuigreis in business class)	29
2003/C 213/57	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 25 juni 2003 in zaak T-72/01, Norman Pyres tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Intern vergelijkend onderzoek — Niet-toelating tot mondeling examen)	30
2003/C 213/58	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 3 juli 2003 in zaak T-122/01: Best Buy Concepts Inc. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) („Gemeenschapsmerk — Beeldmerk met woordteken „best buy” — Absolute weigeringsgrond — Onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94”)	30
2003/C 213/59	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 3 juli 2003 in zaak T-129/01: José Alejandro, SL tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Oudere nationale woordmerken BUD — Aanvraag tot inschrijving van woordmerk BUDMEN als gemeenschapsmerk — Relatieve weigeringsgrond — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94”)	31

2003/C 213/60	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 9 juli 2003 in zaak T-156/01: Laboratorios RTB, SL tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) („Gemeenschapsmerk — Nietigverklaringsprocedure — Artikel 52, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 40/94 — Oudere beeld- en woordmerken die het woord GIORGI omvatten — Aanvraag om inschrijving van het woordmerk GIORGIO AIRE als gemeenschapsmerk — Relatieve weigeringsgrond — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 — Bewijs van gebruik — Artikel 56, leden 2 en 3, van verordening nr. 40/94”)	31
2003/C 213/61	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 9 juli 2003 in zaak T-162/01: Laboratorios RTB, SL tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Oudere beeld- en woordmerken die het woord GIORGI omvatten — Aanvraag om inschrijving van het woordmerk GIORGIO BEVERLY HILLS als gemeenschapsmerk — Relatieve weigeringsgrond — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94”)	32
2003/C 213/62	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 9 juli 2003 in zaak T-234/01: Andreas Stihl AG & Co. KG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) („Gemeenschapsmerk — Kleuren — Combinatie van oranje en grijs — Absolute weigeringsgrond — Onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94”)	32
2003/C 213/63	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 8 juli 2003 in zaak T-65/02, Michelle Chetaud tegen Europees Parlement (Ambtenaar — Pensioen — Toepasselijke aanpassingscoëfficiënt — Bewijs van woonplaats — Intrekking van besluit — Gevolgen voor bewijslast)	32
2003/C 213/64	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 19 juni 2003 in zaak T-78/02, Stephan-Harald Voigt tegen Europese Centrale Bank (Ambtenaar — Personeelslid van Europese Centrale Bank — Schriftelijke berisping)	33
2003/C 213/65	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 3 april 2003 in zaak T-119/02: Philips Electronics NV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Mededinging — Concentraties — Ontvankelijkheid — Verbintenissen tijdens eerste onderzoeksfase — Serieuze twijfel omtrent verenigbaarheid met gemeenschappelijke markt — Gedeeltelijke terugverwijzing naar nationale autoriteiten”)	33
2003/C 213/66	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 4 juni 2003 in zaak T-224/99: The European Council of Transport Users ASBL e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Beroep tot nietigverklaring — Beroep zonder voorwerp geraakt — Afdoening zonder beslissing)	34
2003/C 213/67	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 13 mei 2003 in zaak T-97/01 DEP, Christos Gogos tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Begroting van invorderbare kosten)	34

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 213/68	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 2 juni 2003 in zaak T-276/02: Forum 187 asbl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Staatssteun — Fiscale regeling — Bestaande steun — Besluit om procedure van artikel 88, lid 2, EG in te leiden — Rechtsgevolgen — Geen — Niet-ontvankelijkheid)	35
2003/C 213/69	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 25 juni 2003 in zaak T-5/03: Société Ayassamy & Fils EURL tegen Raad van de Europese Unie (Beschikking 2002/973/EG — Heffing op over zee aangevoerde goederen — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid)	35
2003/C 213/70	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 31 maart 2003 in zaak T-65/03 R, Fondation Alsace tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Procedure in kort geding — Ontvankelijkheid)	35
2003/C 213/71	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 25 juni 2003 in zaak T-175/03 R, Norbert Schmitt tegen Europees Bureau voor wederopbouw (Procedure in kort geding — Ontvankelijkheid)	36
2003/C 213/72	Zaak T-143/03: Beroep, op 29 april 2003 ingesteld door Elisabeth Saskia Smit tegen Europol	36
2003/C 213/73	Zaak T-150/03: Beroep, op 30 april 2003 ingesteld door Jose Maria Sison tegen Raad van de Europese Unie	36
2003/C 213/74	Zaak T-165/03: Beroep, op 15 mei 2003 ingesteld door Eduard Vonier tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	37
2003/C 213/75	Zaak T-198/03: Beroep, op 6 juni 2003 ingesteld door Bank Austria Creditanstalt AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	38
2003/C 213/76	Zaak T-247/03: Beroep, op 24 juni 2003 ingesteld door Miguel Torres S.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM)	39
2003/C 213/77	Zaak T-249/03: Beroep, op 2 juli 2003 ingesteld door „Y” tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	39
2003/C 213/78	Zaak T-252/03: Beroep, op 7 juli 2003 ingesteld door Fédération Nationale de l'Industrie et des Commerces en Gros des Viandes (FNICGV) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	40
2003/C 213/79	Zaak T-254/03: Beroep, op 8 juli 2003 ingesteld door José Manuel Lopez Cejudo tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	40

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 213/80	Zaak T-256/03: Beroep, op 14 juli 2003 ingesteld door Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwerter e.V. en Josef Kloh tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	41
2003/C 213/81	Zaak T-258/03: Beroep, op 11 juli 2003 ingesteld door Andreas Mausolf tegen Europol	42
2003/C 213/82	Doorhaling van zaak T-280/93	42
2003/C 213/83	Doorhaling van zaak T-52/98	43
2003/C 213/84	Doorhaling van zaak T-53/98	43
2003/C 213/85	Doorhaling van zaak T-292/99	43
2003/C 213/86	Doorhaling van zaak T-295/99	43
2003/C 213/87	Doorhaling van zaak T-303/99	43
2003/C 213/88	Doorhaling van zaak T-35/02	44
2003/C 213/89	Doorhaling van zaak T-103/02	44
2003/C 213/90	Doorhaling van zaak T-62/03	44
2003/C 213/91	Doorhaling van zaak T-85/03	44

II   *Vorbereidende besluiten*

.....

III   *Bekendmakingen*

2003/C 213/92	Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 200 van 23.8.2003	45
---------------	---	----

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

van 10 juli 2003

in zaak C-11/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Europese Investeringsbank ⁽¹⁾

(„Europese Centrale Bank (ECB) — Besluit 1999/726/EG betreffende preventie van fraude — Bescherming van financiële belangen van Gemeenschappen — Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) — Verordening (EG) nr. 1073/1999 — Toepasselijkheid op ECB — Excepties van onwettigheid — Ontvankelijkheid — Onafhankelijkheid van ECB — Artikel 108 EG — Rechtsgrondslag — Artikel 280 EG — Raadpleging van ECB — Artikel 105, lid 4, EG — Evenredigheid”)

(2003/C 213/01)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-11/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: aanvankelijk C. W. A. Timmermans, H. P. Hartvig en U. Wölker, vervolgens J.-L. Dewost, H. P. Hartvig en U. Wölker), ondersteund door Koninkrijk der Nederlanden (gemachtigden: M. A. Fierstra, vervolgens J. van Bakel), door Europees Parlement (gemachtigden: J. Schoo en H. Duintjer Tebbens), en door Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J. Aussant, F. van Craeynest en F. Anton) tegen Europese Investeringsbank (gemachtigden: A. Sáinz de Vicuña en C. Zilioli, bijgestaan door A. Dashwood, barrister), betreffende nietigverklaring van besluit 1999/726/EG van de Europese Centrale Bank van 7 oktober 1999 betreffende de preventie van fraude (ECB/1999/5) (PB L 291, blz. 36), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J.-P. Puissochet, M. Wathelet en R. Schintgen, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola (rapporteur), P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr en A. Rosas, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: R. Grass, op 10 juli 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart besluit 1999/726/EG van de Europese Centrale Bank van 7 oktober 1999 betreffende de preventie van fraude (ECB/1999/5) nietig.
- 2) Verwijst de Europese Centrale Bank in de kosten.
- 3) Verstaat dat het Koninkrijk der Nederlanden, het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie hun eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 122 van 29.4.2000.

ARREST VAN HET HOF

van 10 juli 2003

in zaak C-15/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Europese Investeringsbank ⁽¹⁾

(„Investeringsbank (EIB) — Besluit van directie — Beroep tot nietigverklaring — Bevoegdheid van Hof — Artikel 237 EG — Bescherming van financiële belangen van Gemeenschappen — Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) — Verordeningen (EG) nr. 1073/1999 en (Euratom) nr. 1074/1999 — Toepasselijkheid op EIB — Excepties van onwettigheid — Onafhankelijkheid van EIB — Rechtsgrondslagen — Artikelen 280 EG en 203 EA — Evenredigheid — Motivering”)

(2003/C 213/02)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-15/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: aanvankelijk C. W. A. Timmermans, H. P. Hartvig en C. Gómez de la Cruz, vervolgens J.-L. Dewost, H. P. Hartvig en C. Gómez de la Cruz), ondersteund door

Koninkrijk der Nederlanden (gemachtigden: M. A. Fierstra, vervolgens J. van Bakel), door Europees Parlement (gemachtigden: J. Schoo en H. Duintjer Tebbens) en door Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J. Aussant, F. van Craeynest en F. Anton) tegen Europese Investeringsbank (gemachtigden: A. Morbilli, vervolgens E. Uhlmann, bijgestaan door A. Barav), betreffende nietigverklaring van het besluit van de directie van de Europese Investeringsbank van 10 november 1999 inzake de samenwerking met het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J.-P. Puissochet, M. Wathelet en R. Schintgen, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola (rapporteur), P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr en A. Rosas, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: R. Grass, op 10 juli 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart het besluit van de directie van de Europese Investeringsbank van 10 november 1999 inzake de samenwerking met het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) nietig.
- 2) Verwijst de Europese Investeringsbank in de kosten.
- 3) Verstaat dat het Koninkrijk der Nederlanden, het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie hun eigen kosten zullen dragen.

(¹) PB C 122 van 29.4.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 3 juli 2003

in zaak C-220/01: Verzoek van de High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division Commercial Court om een prejudiciële beslissing: Joseph Lennox tegen Industria Lavorazione Carni Ovine (¹)

(„Landbouw — Veterinairrechtelijke maatregelen — Invoer van schapen — Gezondheidscertificaat — Nationale conservatoire maatregelen tegen overdraagbare spongiforme encefalopathie”)

(2003/C 213/03)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-220/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de High Court of Justice (England

& Wales), Queen's Bench Division (Commercial Court) (Verenigd Koninkrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Joseph Lennox, optredend onder de handelsnaam „R. Lennox & Son”, en Industria Lavorazione Carni Ovine, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 9 van richtlijn 91/68/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in schapen en geiten (PB L 46, blz. 19), alsmede van verschillende andere bepalingen van gemeenschapsrecht, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, A. La Pergola, P. Jann, S. von Bahr en A. Rosas (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 3 juli 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Een lidstaat mag zich niet verzetten tegen de import van schapen die bestemd zijn om bij aankomst op zijn grondgebied te worden geslacht, enkel omdat zij niet vergezeld gaan van gezondheidscertificaat model II volgens bijlage E bij richtlijn 91/68/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in schapen en geiten, dat is voorzien voor het handelsverkeer tussen lidstaten in mestschapen en mestgeiten.

- 2) Ten tijde van de feiten van het hoofdgeding verzetten het gemeenschapsrecht en inzonderheid richtlijn 91/68 en artikel 10 van richtlijn 90/425 van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt, zich er niet tegen dat een lidstaat bij een nationale regeling zoals de Italiaanse beschikking nr. 600.3/VET/340/2/8920 van 24 december 1996, gepreciseerd bij toelichting nr. 600.3/VET/340/2/73 van 3 januari 1997, voorschrijft dat bij de import van slacht-, fok- en mestrunderen en slacht-, fok- en mestschapen uit Frankrijk, Ierland, Portugal of het Verenigd Koninkrijk het gezondheidscertificaat waarvan deze dieren vergezeld gaan, de vermelding moet bevatten dat deze dieren zijn geboren en gefokt op een houderij waarin gedurende de afgelopen zes jaren geen gevallen van overdraagbare spongiforme encefalopathie zijn geconstateerd.

(¹) PB C 200 van 14.7.2001.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 22 april 2003

in zaak C-149/00 P: Gregorio Valero Jordana en Serge Vadé tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(„Hogere voorziening — Ambtenaren — Beroep zonder voorwerp — Afdoening zonder beslissing”)

(2003/C 213/04)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-149/00 P, Gregorio Valero Jordana en Serge Vadé, ambtenaren van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, woonachtig te Brussel (België), (advocaat: C. Amo Quiñones), betreffende hogere voorziening tegen een beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer) van 9 februari 2000, Valero Jordana en Vadé/Commissie (T-111/97, JurAmbt. blz. I-A-15 en II-61), strekkende tot vernietiging van die beschikking; andere partij bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. E. Gippini Fournier en C. Berardis-Kayser), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: M. Wathelet, kamerpresident, P. Jann en A. Rosas (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 22 april 2003 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Op de hogere voorziening hoeft niet te worden beslist.
- 2) De Commissie wordt verwezen in de kosten, zowel in die van de procedure voor het Gerecht als in die van de onderhavige procedure.

(¹) PB C 163 van 10.6.2000.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 9 april 2003

in zaak C-424/01 (verzoek van het Bundesvergabeamt om een prejudiciële beslissing): CS Communications & Systems Austria GmbH tegen Allgemeine Unfallversicherungsanstalt⁽¹⁾

(„Overheidsopdrachten — Richtlijn 89/665/EEG — Beroepsprocedures inzake plaatsen van overheidsopdrachten — Beroep tot nietigverklaring van beslissing van aanbestedende dienst — Verzoek om voorlopige maatregelen — Verplichting of mogelijkheid voor instantie die met beroepsprocedures is belast, kans op succes van beroep ten gronde in aanmerking te nemen — Artikel 104, lid 3, van Reglement voor procesvoering — Vraag waarop antwoord geen ruimte voor redelijke twijfel laat”)

(2003/C 213/05)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-424/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Bundesvergabeamt (Oostenrijk) in het aldaar aanhangige geding tussen CS Communications & Systems Austria GmbH en Allgemeine Unfallversicherungsanstalt om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 2 van richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken (PB L 395, blz. 33), zoals gewijzigd bij richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening (PB L 209, blz. 1), heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans (rapporteur), kamerpresident, A. La Pergola en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: R. Grass, op 9 april 2003 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 2 van richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken, zoals gewijzigd bij richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening, moet aldus worden uitgelegd het niet in de weg staat aan een nationale regeling waarin wordt bepaald dat wanneer een instantie die met beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten is belast, uitspraak doet op een verzoek om voorlopige maatregelen, zij de kansen op succes van een vordering tot nietigverklaring wegens onwettigheid van een beslissing van de aanbestedende dienst in

aanmerking moet of mag nemen, met dien verstande dat de op de vaststelling van dergelijke voorlopige maatregelen toepasselijke nationale bepalingen niet ongunstiger mogen zijn dan die welke voor soortgelijke nationale vorderingen gelden en de uitoefening van de door het gemeenschapsrecht verleende rechten niet in de praktijk onmogelijk of uiterst moeilijk maken.

(¹) PB C 3, van 5 januari 2002.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 27 maart 2003

in zaak C-1/02 SA: Antippas tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Verzoek om toestemming tot leggen van derden-beslag onder Commissie van Europese Gemeenschappen”)

(2003/C 213/06)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-1/02 SA, Antippas, vennootschap van Congolees recht, gevestigd te Kinshasa (Democratische Republiek Congo) (advocaat: M. Spandre) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. De Pauw en B. Martenczuk), betreffende een verzoek om toestemming tot het leggen van derden-beslag onder de Commissie van de Europese Gemeenschappen, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: M. Wathelet, kamerpresident, C. A. W. Timmermans, P. Jann, S. von Bahr (rapporteur), en A. Rosas, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: R. Grass, op 27 maart 2003 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het verzoek wordt afgewezen.
- 2) Antippas wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 247, van 12 oktober 2002.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 28 maart 2003

in zaak C-75/02 P: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Bizkaia — Diputación Foral de Bizkaia, Territorio Histórico de Gipuzkoa — Diputación Foral de Gipuzkoa y Juntas Generales de Gipuzkoa en Comunidad Autónoma des País Vasco — Gobierno Vasco tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Hogere voorziening — Staatssteun — Steun in staalsector — Beroep tot nietigverklaring — Artikel 33 KS — Beroep ingesteld door regionaal lichaam — Hogere voorziening die kennelijk ongegrond is)

(2003/C 213/07)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-75/02 P, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Bizkaia — Diputación Foral de Bizkaia, Territorio Histórico de Gipuzkoa — Diputación Foral de Gipuzkoa y Juntas Generales de Gipuzkoa en Comunidad Autónoma des País Vasco — Gobierno Vasco (advocaat: R. Falcón y Tella), betreffende hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer — uitgebreid) van 11 januari 2002, Diputación Foral de Álava e.a./Commissie (T-77/01, Jurispr. blz. II-81) waarbij het Gerecht het door verzoeksters ingestelde beroep tot nietigverklaring van beschikking 2001/168/EGKS van de Commissie van 31 oktober 2000 betreffende de Spaanse wetgeving inzake de vennootschapsbelasting (PB 2001, L 60, blz. 57) niet-ontvankelijk heeft verklaard, strekkende tot vernietiging van deze beschikking; andere partij bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. Rozet en J. L. Buendía Sierra), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet (rapporteur), kamerpresident, C. Gulmann, F. Macken, N. Colneric en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: R. Grass, op 28 maart 2003 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.

2) Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Bizkaia — Diputación Foral de Bizkaia, Territorio Histórico de Gipuzkoa — Diputación Foral de Gipuzkoa y Juntas Generales de Gipuzkoa en Comunidad Autónoma des País Vasco — Gobierno Vasco worden verwezen in de kosten.

(¹) PB C 109, van 4 mei 2002.

Een belasting als de belasting op het nettovermogen van ondernemingen is geen belasting met overeenkomstige economische gevolgen als een kapitaalrecht en is derhalve niet onverenigbaar met richtlijn 69/335/EEG van de Raad van 17 juli 1969 betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal, zoals gewijzigd bij richtlijn 85/303/EEG van de Raad van 10 juni 1985.

(¹) PB C 261, van 26 oktober 2002.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 27 maart 2003

in zaak C-306/02 (verzoek van de Commissione tributaria di primo grado di Trento om een prejudiciële beslissing): Petrolvilla & Bortolotti SpA e.a. tegen Agenzia delle Entrate per la Provincia di Trento (¹)

(Zaak C-165/03)

(2003/C 213/09)

(Artikel 104, lid 3, van Reglement voor procesvoering — Richtlijn 69/335/EEG — Belasting op bijeenbrengen van kapitaal — Belasting op nettovermogen van ondernemingen)

(2003/C 213/08)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de „Jurisprudentie van het Hof”)

In zaak C-306/02, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Commissione tributaria di primo grado di Trento (Italië), in de aldaar aanhangige gedingen tussen Petrolvilla & Bortolotti SpA e.a. en Agenzia delle Entrate per la Provincia di Trento, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van richtlijn 69/335/EEG van de Raad van 17 juli 1969 betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal (PB L 249, blz. 25), zoals gewijzigd bij richtlijn 85/303/EEG van de Raad van 10 juni 1985 (PB L 156, blz. 23), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: M. Wathelet, kamerpresident, P. Jann (rapporteur) en A. Rosas, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 27 maart 2003 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Verzoek van Landgericht Stuttgart van 7 april 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen: 1. Notaris Mathias Längst en 2. Firma SABU Schuh & Marketing GmbH 3. President van het Landgericht Stuttgart en 4. Bezirksrevisor bij het Landgericht Stuttgart

Landgericht Stuttgart heeft bij beschikking van 7 april 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 10 april 2003, in het geding tussen: 1. Notaris Mathias Längst, 2. Firma SABU Schuh & Marketing GmbH, 3. President van het Landgericht Stuttgart en 4. Bezirksrevisor bij het Landgericht Stuttgart, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

1. Moeten in een stelsel zoals in het Württembergse deel van de deelstaat Baden-Württemberg (het rechtsgebied van het Oberlandesgericht Stuttgart) geldt — waarin zowel zelfstandige notarissen als notarissen in overheidsdienst werkzaam zijn en in beide gevallen de notaris degene is aan wie de rechten zijn verschuldigd, doch de notaris in overheidsdienst ingevolge een deelstaatwet een, forfaitair, deel van deze rechten moet afdragen aan de staat, die de werkgever is van deze notaris en deze inkomsten gebruikt ter financiering van zijn taken — de rechten voor het opmaken door een notaris in overheidsdienst van een notariële akte waarbij een onder de richtlijn vallende handeling wordt vastgelegd, anders dan in de feitelijke situatie die leidde tot de beschikking van het Hof van 21 maart 2002, C-264/00, Gründerzentrum-Betriebs-GmbH, worden aangemerkt als belasting in de zin van richtlijn 69/335, zoals gewijzigd?

2. Zo ja, komt deze kwalificatie als belasting in de zin van richtlijn 69/335 dan te vervallen wanneer de staat afziet van zijn aanspraak op een deel van de rechten ter zake en derhalve geen toepassing meer geeft aan de deelstaatregering op grond waarvan dit deel aan de staat moet worden afgedragen?

Verzoek van het Tribunale amministrativo per la Sardegna van 15 januari 2003 en 12 februari 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Inpresa Portuale di Cagliari Srl en Tirrenia di Navigazione SpA

(Zaak C-174/03)

(2003/C 213/10)

Het Tribunale amministrativo per la Sardegna heeft bij beschikking van 15 januari 2003 en 12 februari 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 14 april 2003, in het geding tussen Inpresa Portuale di Cagliari Srl en Tirrenia di Navigazione SpA, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

- a) Moet richtlijn 93/98⁽¹⁾, gelet op haar considerans, worden geacht steeds van toepassing te zijn op een onderneming in de sector zeevervoer, die in sommige gevallen in een feitelijke monopoliesituatie en in andere gevallen in een situatie van vrije mededinging opereert en die staatssteun ontvangt?
- en, in het geval dat wordt beslist dat de onderneming de openbaarheidsvoorschriften in acht moet nemen,
- b) Moeten de „technische specificaties” bedoeld in artikel 18 van richtlijn 93/38 (overgenomen in artikel 19 van wetsdecreet 158/95), worden vastgesteld voordat de contractspartner wordt gekozen, en moet er enige vorm van publiciteit aan worden gegeven?

⁽¹⁾ PB L 199 van 9.08.1993, blz. 84.

Richtlijn van de Raad van 14 juni 1993 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie.

Hogere voorziening, op 6 mei 2003 ingesteld door Strabag Benelux NV tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 25 februari 2003 in zaak T-183/00, Strabag Benelux NV tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak C-186/03 P)

(2003/C 213/11)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 6 mei 2003 hogere voorziening ingesteld door Strabag Benelux NV, vertegenwoordigd door A. Delvaux en V. Bertrand, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 25 februari 2003 in zaak T-183/00, Strabag Benelux NV tegen Raad van de Europese Unie.

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

- het arrest van het Gerecht te vernietigen, voorzover hierbij het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schadevergoeding ongegrond zijn verklaard;
- de vorderingen van de vennootschap Strabag toe te wijzen en bijgevolg
  - het besluit van 12 april 2000 nietig te verklaren, waarbij de Raad de bij aankondiging nr. 107865 in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen S 146 van 30 juli 1999 bekendgemaakte opdracht voor algemene inrichtings- en onderhoudswerken aan de vennootschap DE WAELE heeft gegund, en de offerte van de vennootschap STRABAG impliciet heeft afgewezen.
  - de Raad van de Europese Unie, onder voorbehoud van vermeerdering, te veroordelen tot betaling aan de vennootschap STRABAG van een bedrag van 153 421 286 BEF, hetzij 3 803 214 euro, vermeerderd met interesten op de voet van 6 % per jaar vanaf 12 april 2000;
- de Raad van de Europese Unie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar vordering tot vernietiging voert rekwirante vier middelen aan.

Het eerste middel bestaat uit twee onderdelen. In de eerste plaats verwijt rekwirante het Gerecht, dat het de begrippen overeenkomst en besluit door elkaar haalt waar het de tussen de Raad en de opdrachtnemer gesloten overeenkomst heeft gelijkgesteld met het besluit tot gunning van de opdracht. In de tweede plaats verwijt zij het Gerecht schending van artikel 8, lid 3, van richtlijn 93/37/EEG betreffende de uitvoering van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken, omdat het heeft geoordeeld dat het door deze bepaling vereiste proces-verbaal mocht bestaan uit

drie documenten, namelijk het rapport aan de Raadgevende commissie voor aankopen en overeenkomsten (RCAO), het gunstige advies van de RCAO en het in het Publikatieblad bekendgemaakte aankondiging van de opdracht.

Met haar tweede middel stelt rekwirante dat de motivering van het bestreden arrest een tegenstrijdigheid bevat, aangezien het Gerecht de tussen de Raad en de opdrachtnemer gesloten overeenkomst heeft gelijkgesteld met het gunningsbesluit (punt 44), maar niettemin de brief van de Raad van 11 maart 2000 heeft onderzocht om na te gaan of het gunningsbesluit afdoende was gemotiveerd (punten 56, 57 en 58). Subsidiair verwijt rekwirante het Gerecht, dat het de in artikel 253 EG vervatte motiveringsverplichting heeft geschonden, voorzover het heeft geoordeeld dat de brief van de Raad van 11 maart 2000 — gelet op met name artikel 8, lid 1, van richtlijn 93/37 — afdoende was gemotiveerd.

Met haar derde middel stelt rekwirante dat het Gerecht de artikelen 18 en 30, leden 1 en 2, van richtlijn 93/37, de bepalingen van het bestek en het gelijkheids- en transparantiebeginsel heeft geschonden, voorzover het heeft geoordeeld dat de kwalitatieve criteria hoofdzakelijk dienen om na te gaan of elke inschrijver beschikt over de nodige bekwaamheden en vaardigheden voor de uitvoering van de werken, en dat de gunningscriteria, met name de kwalitatieve en kwantitatieve, niet alle even zwaar wegen, hoewel dit niet blijkt uit het bestek.

Met haar vierde middel verwijt rekwirante het Gerecht dat het haar betoog verkeerd heeft begrepen voorzover het heeft geoordeeld dat zij het oneens was met de wijze waarop de Raad in diens rapport aan de RCAO de drie criteria heeft beoordeeld waarop de offerte van STRABAG beter scoorde dan die van de opdrachtnemer, terwijl zij de Raad enkel verweet dat hij tijdens de procedure voor het Gerecht een andere mening heeft verkondigd dan in dat rapport.

Tot staving van haar vordering tot schadevergoeding, stelt rekwirante dat de Raad bij de gunning van de opdracht onrechtmatig heeft gehandeld, wat haar niet-contractuele aansprakelijkheid met zich brengt. Door deze onrechtmatige gedraging heeft de vennootschap STRABAG belangrijke schade geleden; zij heeft de winst gederfd die zij met de uitvoering van de opdracht hoopte te maken, en haar commercieel imago en goede naam zijn erdoor geschaad. Rekwirante begroot de totale schade op 3 803 214 euro, hetzij 10 % van de omzet die zij uit de opdracht had kunnen halen.

Verzoek van Arbeidsgericht Berlin van 30 april 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Irmtraud Junk en advocaat Wolfgang Kühnel als curator van de failliete boedel van de firma AWO Gemeinnützige Pflegegesellschaft Südwest mbH

(Zaak C-188/03)

(2003/C 213/12)

Het Arbeidsgericht Berlin heeft bij beschikking van 30 april 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 7 mei 2003, in het geding tussen Irmtraud Junk en advocaat Wolfgang Kühnel als curator van de failliete boedel van de firma AWO Gemeinnützige Pflegegesellschaft Südwest mbH, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet richtlijn 98/59/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 20 juli 1998 betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake collectief ontslag, aldus worden uitgelegd dat met het begrip „ontslag” in de zin van artikel 1, lid 1, sub a, van de richtlijn de opzegging als eerste stap ter beëindiging van een arbeidsovereenkomst wordt bedoeld, of betekent „ontslag” de beëindiging van de arbeidsovereenkomst na het verstrijken van de opzeggingstermijn?
2. Als met „ontslag” de opzegging wordt bedoeld, schrijft de richtlijn dan voor dat zowel de raadplegingsprocedure bedoeld in artikel 2 van de richtlijn als de kennisgevingsprocedure bedoeld in de artikelen 3 en 4 van de richtlijn moeten zijn afgesloten vóór de opzeggingen worden aangezegd?

⁽¹⁾ PB L 225, blz. 16.

Verzoek van het Finanzgericht Hamburg van 29 april 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Dr. Georg Friedrich Baur junior als executeur-testamentair van de nalatenschap van Dr. Georg Friedrich Baur senior

(Zaak C-194/03)

(2003/C 213/13)

Het Finanzgericht Hamburg heeft bij beschikking van 29 april 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 12 mei 2003, in het geding tussen Dr. Georg Friedrich Baur junior als executeur-testamentair van de nalatenschap van Dr. Georg

Friedrich Baur senior, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet artikel 3 bis, lid 1, tweede zinsnede, sub b, van verordening (EEG) nr. 857/84 van de Raad⁽¹⁾ van 31 maart 1984 houdende algemene voorschriften voor de toepassing van de in artikel 5 quater van verordening (EEG) nr. 804/68⁽²⁾ bedoelde heffing in de sector melk en zuivelproducten, in de versie van verordening (EEG) nr. 1639/91 van de Raad⁽³⁾ van 13 juni 1991 tot wijziging van deze verordening, aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzette tegen de toewijzing van een voorlopige specifieke referentiehoeveelheid aan een voorheen niet aan de handel deelnemend bedrijf, dat ingevolge omschakeling naar de productie van andere landbouwproducten, de aangevraagde referentiehoeveelheid ten tijde van de aanvraag enkel dankzij speciaal daartoe gepachte productiemiddelen (voedergronden, koeien en andere productiemiddelen) kon produceren?
2. Moet artikel 3 bis, lid 4, tweede alinea, tweede volzin, van verordening (EEG) nr. 857/84 van de Raad van 31 maart 1984 houdende algemene voorschriften voor de toepassing van de in artikel 5 quater van verordening (EEG) nr. 804/68 bedoelde heffing in de sector melk en zuivelproducten, in de versie van verordening (EEG) nr. 1639/91 van de Raad van 13 juni 1991 tot wijziging van deze verordening, aldus worden uitgelegd dat de definitief toegewezen specifieke referentiehoeveelheid naar de nationale reserve moest terugkeren, zelfs wanneer het voorheen niet aan de handel deelnemend bedrijf als bedoeld in de eerste vraag, de voorlopige specifieke referentiehoeveelheid slechts dankzij speciaal daartoe gepachte productiemiddelen (voedergronden, koeien en andere productiemiddelen) had verkregen en kon leveren, en het deze gepachte productiemiddelen vóór 1 juli 1994 aan de verpachter heeft teruggegeven?

3. Ingeval de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord:

Moet artikel 3 bis, lid 4, tweede alinea, van verordening (EEG) nr. 857/84 van de Raad van 31 maart 1984 houdende algemene voorschriften voor de toepassing van de in artikel 5 quater van verordening (EEG) nr. 804/68 bedoelde heffing in de sector melk en zuivelproducten, in de versie van verordening (EEG) nr. 1639/91 van de Raad van 13 juni 1991 tot wijziging van deze verordening, aldus worden uitgelegd dat de definitief toegewezen specifieke referentiehoeveelheid naar de nationale reserve moest terugkeren, zelfs wanneer het voorheen niet aan de handel deelnemend bedrijf vóór 1 juli 1994 definitief afstand heeft gedaan van het gebruik van de productiemiddelen die nodig waren voor het leveren van de specifieke referentiehoeveelheid?

4. Ingeval de derde vraag bevestigend wordt beantwoord:

Is er sprake van definitieve afstand als bedoeld in de derde vraag, wanneer het voorheen niet aan de handel deelnemend bedrijf de gepachte productiemiddelen die

nodig waren voor het leveren van de specifieke referentiehoeveelheid, vóór 1 juli 1994 aan de verpachter heeft teruggegeven, de melkproductie heeft beëindigd en deze eerst vier maanden later, maar nog vóór 1 juli 1994, met andere — eigen en gepachte — productiemiddelen heeft hervat?

⁽¹⁾ PB L 90 van 1.4.1984, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 148 van 28.6.1968, blz. 13.

⁽³⁾ PB L 150 van 15.6.1991, blz. 35.

Hogere voorziening, op 12 mei 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest, op 26 februari 2003 gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) in de gevoegde zaken T-344/00 en T-345/00⁽¹⁾, CEVA Santé animale SA en Pharmacia Entreprises SA, ondersteund door Fédération européenne de la santé animale (FEDESA), tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-198/03 P)

(2003/C 213/14)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 12 mei 2003 hogere voorziening ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door T. Christoforou en M. Shotter als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen het arrest, op 26 februari 2003 gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) in de gevoegde zaken T-344/00 en T-345/00, CEVA Santé animale SA en Pharmacia Entreprises SA, ondersteund door Fédération européenne de la santé animale (FEDESA), tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 26 februari 2000 in de gevoegde zaken T-344/00 en T-345/00 te vernietigen wat de veroordeling tot schadevergoeding betreft;
- uitspraak te doen over de schadevordering en deze volledig ongegrond te verklaren;
- verweersters te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- (1) Onjuiste uitlegging en onjuiste toepassing van verordening 2377/90⁽²⁾ en in het bijzonder artikel 14 daarvan

De beoordeling van het Gerecht berust kennelijk op de uitlegging volgens welke artikel 14 van verordening 2377/90 verzoeksters een afdwingbaar recht verleent om vóór januari 2000 een besluit van de Commissie over hun aanvraag te verkrijgen, en de Commissie voorts een absolute verplichting tot handelen heeft door de wetenschappelijke beoordeling aan te vullen en door in alle aanvragen met betrekking tot substanties die op de datum van inwerkingtreding van de verordening in de lidstaten reeds worden gebruikt, vóór 1 januari 2000 een definitief besluit vast te stellen of, indien dat niet het geval is, te voorzien in een opschorting van deze termijn. Volgens de Commissie is dit een fundamenteel onjuiste rechtsopvatting die de gehele redenering aantast waarop het arrest van het Gerecht berust.

- (2) Onjuiste rechtsopvattingen bij de uitlegging en de toepassing van het beginsel van behoorlijk bestuur

De Commissie stelt dat de zodanige kwalificatie van haar stilzitten door het Gerecht dat zij aansprakelijk kan worden gesteld voor de schade wegens duidelijke en ernstige schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, gebaseerd is op de volgende misvattingen in de uitlegging en de toepassing van dat beginsel:

- het niet beoordelen van het tijdsverloop in de verschillende fasen van de betrokken procedure;
- onvoldoende aandacht voor de complexiteit van het progesterondossier bij de beoordeling van de termijnen waarover de Commissie beschikt;
- het te sterk beklemtonen van de in artikel 14 van verordening 2377/90 gestelde tijdslimiet en het verband daarvan met het beginsel van behoorlijk bestuur;
- het niet in aanmerking nemen van de afweging van belangen die de Commissie moest verrichten.

- (3) Onjuiste interpretatie van het bewijs en onaangepaste redenering

De Commissie stelt dat het Gerecht de feitelijke en wetenschappelijke gegevens fundamenteel onjuist heeft geïnterpreteerd, in die zin dat het beweerde „stilzitten” van de Commissie om progesteron vóór 1 januari 2000 op te nemen in een van de bijlagen bij verordening 2377/90, volkomen was gerechtvaardigd door de omstandigheden van de zaak en de onbetwistbare wetenschappelijke onzekerheid en het gevaar voor misbruik van deze substantie. De Commissie heeft helemaal niet stilgezeten maar heeft een aantal concrete stappen ondernomen om de wetenschappelijk en politiek complexe aspecten

van deze zaak zo spoedig mogelijk te verduidelijken, en heeft daarbij altijd de fundamentele doelstelling van bescherming van de volksgezondheid voor ogen gehouden. De beoordeling van het Gerecht kan dan ook onvoldoende gemotiveerd worden geacht.

- (4) Onjuiste uitlegging en toepassing van artikel 228 EG met betrekking tot de niet-contractuele aansprakelijkheid van de Gemeenschap

De Commissie stelt dat het Gerecht blijk heeft gegeven van twee fundamentele onjuiste rechtsopvattingen. In de eerste plaats heeft het geen rekening gehouden met de discretionaire bevoegdheid waarover de Commissie in deze zaken beschikt, en heeft het zonder passende redenen aangenomen dat de gestelde schending van het beginsel van behoorlijk bestuur „kennelijk en ernstig” was. In de tweede plaats heeft het Gerecht de bepalingen van verordening 2377/90 en de samenhang daarvan met andere gemeenschapswetgeving, in het bijzonder de richtlijnen 81/851⁽³⁾ en 96/22⁽⁴⁾, onjuist uitgelegd door een causaal verband tussen de beweerde schade en het „stilzitten” van de Commissie te aanvaarden.

- (5) Ten slotte stelt de Commissie dat het Gerecht in zijn beoordeling inzake de aansprakelijkheid van de Commissie voor de door Pharmacia geleden schade blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, door geen rekening te houden met de omstandigheid dat zij zich in een andere situatie bevindt dan verzoekster in eerste aanleg Ceva.

(1) PB C 45 van 10.02.2001, blz. 19.

(2) Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad van 26 juni 1990 houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB L 224 van 18.08.1990, blz. 1).

(3) Richtlijn 81/851/EEG van de Raad van 28 september 1981 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik (PB L 317 van 6.11.1981, blz. 1).

(4) Richtlijn 96/22/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van β -agonisten en tot intrekking van de richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG (PB L 125, van 23.05.1996, blz. 3).

Verzoek van Manchester Tribunal Centre van 16 mei 2003, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen University of Huddersfield Higher Education Corporation en the Commissioners of Customs and Excise

(Zaak C-223/03)

(2003/C 213/15)

De Manchester tribunal centre heeft bij beschikking van 16 mei 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 22 mei 2003, in het geding tussen University of Huddersfield

Education Corporation en the Commissioners of Customs and Excise, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Wanneer:

1. een universiteit afziet van haar recht op BTW-vrijstelling met betrekking tot leveringen van een onroerend goed dat zij in eigendom heeft, en zij dit onroerend goed verhuurt aan een trust die zij heeft opgericht en controleert;
2. de trust afziet van zijn recht op BTW-vrijstelling met betrekking tot leveringen van het betrokken onroerend goed en het onderverhuurt aan de universiteit;
3. de huur- en onderhuurovereenkomsten door de universiteit zijn aangegaan en uitgevoerd met het uitsluitende doel een fiscaal voordeel te verkrijgen, zonder dat die overeenkomsten een zelfstandig zakelijk doel hadden;
4. de huur- en verhuurovereenkomsten neerkomen op en door de universiteit en de trust waren bedoeld als een uitstelconstructie (dat wil zeggen een constructie voor het uitstellen van de betaling van BTW) met een ingebouwde mogelijkheid om op een latere datum een absolute belastingbesparing te realiseren:
  - a) zijn de huur en onderhuur belastbare handelingen in de zin van de Zesde richtlijn⁽¹⁾?
  - b) kunnen zij worden gekwalificeerd als economische activiteiten als bedoeld in artikel 4, lid 2, tweede volzin, van de Zesde richtlijn?

⁽¹⁾ Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145 van 13.06.1977, blz. 1).

Hogere voorziening, op 23 mei 2003 (faxbericht van 22 mei 2003) ingesteld door José Martí Peix SA tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 13 maart 2003 (nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie) in zaak T-125/01, José Martí Peix SA/Commissie

(Zaak C-226/03 P)

(2003/C 213/16)

Peix SA, vertegenwoordigd door Ramón García-Gallardo en María Dolores Domínguez Pérez, abogados, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 13 maart 2003 in zaak T-125/01, José Martí Peix SA/Commissie.

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

1. de hogere voorziening ontvankelijk te verklaren;
2. het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) van 13 maart 2003 in zaak T-125/01, José Martí Peix S.A./Commissie, te vernietigen;
3. de Commissie te verwijzen in alle kosten van de procedure voor het Hof en in die van de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Gerecht van eerste aanleg geeft een onjuiste uitlegging aan het begrip „voortdurende onregelmatigheid” in artikel 3 van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB L 312, blz. 1). Doordat het Gerecht voornoemd begrip ruim uitlegt, wordt het beginsel van verjaring uitgehold en wordt een uitlegging gegeven die in strijd is met het wezen van dat beginsel, namelijk dat het verzuim van een autoriteit om een onregelmatigheid te onderzoeken, wordt gestraft. Met de invoering van de verjaring wordt getracht, het beginsel van rechtszekerheid te beschermen en het beginsel van behoorlijk bestuur te waarborgen. Het beginsel van gemeenschapstrouw moet juist worden uitgelegd en kan niet worden gebruikt om het beginsel van verjaring buiten werking te stellen.

Deze onjuiste uitlegging heeft ernstige gevolgen, daar verordening nr. 2988/95 algemeen toepasselijk is, wanneer er sprake is van een door de gemeenschapsbegroting gefinancierde uitgave. De uitlegging van die verordening door het Gerecht moet derhalve op nationaal niveau door de verschillende betrokken autoriteiten in acht worden genomen, ook al betekent dat een aantasting van de waarborgen waarover elke burger tegenover de overheid beschikt.

Hogere voorziening, op 27 mei 2003 ingesteld door MAJA srl tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 12 maart 2003 in zaak T-254/99, MAJA srl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-238/03 P)

(2003/C 213/17)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 27 mei 2003 hogere voorziening ingesteld door MAJA srl, vertegenwoordigd door P. Piva, advocaat te Venetië, R. Mastroianni, advocaat te Cosenza, en G. Arendt, advocaat te Luxemburg, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 12 maart 2003 in zaak T-254/99, MAJA srl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 12 maart 2003 in zaak T-254/99 wegens onwettigheid te vernietigen en, bijgevolg, de met het beroep in eerste aanleg bestreden maatregelen nietig te verklaren;
- over kosten in beide instanties te beslissing als naar recht.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens rekwirante moet het arrest van het Gerecht van eerste aanleg worden vernietigd om de volgende redenen:

schending van verordening nr. 4028/86 ⁽¹⁾ alsmede van verordening nr. 1116/88 ⁽²⁾, waarbij eerstgenoemde verordening is uitgevoerd, zoals deze dienen te worden uitgelegd tegen de achtergrond van het „comitologiebesluit”; ontoereikende en onlogische motivering; schending van het beginsel van hoor en wederhoor en van het gewettigd vertrouwen; kennelijk gebrek aan logica en kennelijke innerlijke tegenspraak; gebrek aan overeenstemming tussen het petitum en de uitspraak; niet-nakoming van de motiveringsplicht bedoeld in de artikelen 33 en 46 van het Statuut-EG van het Hof van Justitie; schending van de rechten van de verdediging; schending van het recht en van wezenlijke vormvoorschriften; schending van de algemene beginselen inzake delegatie.

⁽¹⁾ PB L 376, van 31 december 1986, blz. 7.

⁽²⁾ PB L 112, van 30 april 1988, blz. 1.

Verzoek van de Raad van State (België), afdeling administratie van 9 mei 2003, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen de vennootschap naar Nederlands recht Merck, Sharp en Dohme BV en de Belgische Staat

(Zaak C-245/03)

(2003/C 213/18)

De Raad van State (België), afdeling administratie heeft bij beschikking van 9 mei 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 10 juni 2003, in het geding tussen de vennootschap naar Nederlands recht Merck, Sharp en Dohme BV en de Belgische Staat, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet de termijn van 90 dagen, gesteld in artikel 6, punt 1, eerste alinea, van richtlijn 89/105/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de doorzichtigheid van maatregelen ter regeling van de prijsstelling van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en de opnemings daarvan in de nationale stelsels van gezondheidszorg ⁽¹⁾, welke termijn met 90 dagen kan worden verlengd, worden beschouwd als een louter indicatieve termijn, dan wel als een dwingende termijn? Wat zijn in dit laatste geval de gevolgen van een overschrijding voor het antwoord op een verzoek om inschrijving van een geneesmiddel op de lijst van geneesmiddelen die onder het stelsel van gezondheidszorg vallen?

Leidt deze overschrijding tot inschrijving op die lijst?

⁽¹⁾ PB L 40 van 11.2.1989, blz. 8.

Beroep, op 17 juni 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-258/03)

(2003/C 213/19)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 juni 2003 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Condou Durande als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat de Franse Republiek, door een voorwaarde van wederkerigheid te verbinden aan de afgifte van een permanente verblijfsvergunning aan de onderdanen van de andere lidstaten als bedoeld in artikel 1, sub a, c, f, h, i, j, van decreet nr. 94-221 van 11 maart 1994 houdende regeling van de voorwaarden voor toegang tot en verblijf in Frankrijk van onderdanen van de lidstaten van de Europese Gemeenschappen voor wie het vrij verkeer van personen geldt, de krachtens artikel 12 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. de Franse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De Franse regeling inzake de voorwaarden voor afgifte van permanente verblijfsvergunningen aan onderdanen van de lidstaten en aan hun familieleden verbindt aan het verstrekken van deze vergunningen een voorwaarde van wederkerigheid, te weten dat zij onderdaan zijn van een lidstaat die een permanente verblijfsvergunning afgeeft aan Franse onderdanen die hun recht op vrij verkeer hebben uitgeoefend. Een dergelijke voorwaarde is kennelijk in strijd met artikel 12 EG juncto de artikelen 17, 18, lid 1, 39 en 43 EG.

Verzoek van de Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Tercera van 9 mei 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Igor Simutenkov en Ministerio de Educación y Cultura en Real Federación Española de Fútbol

(Zaak C-265/03)

(2003/C 213/20)

De Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Tercera, heeft bij beschikking van 9 mei 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 17 juni 2003, in het geding tussen Igor Simutenkov en Ministerio de Educación y Cultura en Real Federación Española de Fútbol, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Verzet artikel 23 van de Overeenkomst inzake partnerschap en samenwerking waarbij een partnerschap tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Russische Federatie, anderzijds, gedaan

te Korfoe op 24 juni 1994, zich ertegen dat op een beroepsvoetballer van Russische nationaliteit, die wettig is tewerkgesteld door een Spaanse voetbalclub, zoals die in het hoofdgeding, een regeling wordt toegepast volgens welke de clubs in nationale competities slechts een beperkt aantal spelers mogen opstellen uit derde landen die geen partij zijn bij de Europese Economische Ruimte?”

Verzoek van de Högsta Domstol van 10 april 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Lars Erik Staffan Lindberg en het Openbaar ministerie

(Zaak C-267/03)

(2003/C 213/21)

De Högsta Domstol heeft bij beschikking van 10 april 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 18 juni 2003, in het geding tussen Lars Erik Staffan Lindberg en het Openbaar ministerie, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag: De Högsta Domstol verzoekt om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen inzake de uitlegging van richtlijn 83/189/EEG ⁽¹⁾ van de Raad (gewijzigd bij richtlijn 88/182/EG ⁽²⁾ en bij richtlijn 94/10/EG ⁽³⁾ van het Europees Parlement en de Raad) ter zake van de wetswijzigingen van de loterijwet die op 1 januari 1997 in werking zijn getreden.

1. Kan de invoering in de nationale wetgeving van een verbod van het gebruik van een product een technisch voorschrift vormen dat overeenkomstig de richtlijn moet worden meegedeeld?
2. Kan de invoering in de nationale wetgeving van een verbod van een dienst, dat van invloed is op het gebruik van het product, een technisch voorschrift vormen dat overeenkomstig de richtlijn moet worden meegedeeld?
3. Kan een herdefinitie in de nationale wetgeving van een dienst, die verband houdt met het ontwerp van een product, een technisch voorschrift vormen dat overeenkomstig de richtlijn moet worden meegedeeld, wanneer de nieuwe definitie van invloed is op het gebruik van het product?
4. Welk belang moet voor de mededelingsplicht krachtens de richtlijn worden gehecht aan omstandigheden zoals een overgang in de nationale wetgeving van een vereiste

van toelating naar een verbod, de hogere of lagere waarde van het product of de dienst, de omvang van de markt voor het product of de dienst respectievelijk het effect van een nieuwe nationale bepaling op het gebruik, dat wil zeggen of het effect neer zou komen op een totaal verbod van het gebruik, respectievelijk of het gebruik zou worden verboden of beperkt op een van de vele denkbare toepassingsgebieden?

- (¹) Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften (PB L 109 van 26.04.1983, blz. 8-12).
- (²) Richtlijn 88/182/EEG van de Raad van 22 maart 1988 tot wijziging van Richtlijn 83/189/EEG betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften (PB L 81 van 26.03.1988, blz. 75-76).
- (³) Richtlijn 94/10/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 maart 1994 tot tweede substantiële wijziging van Richtlijn 83/189/EEG betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften (PB L 100 van 19.04.1994, blz. 30-36).

Verzoek van het Bundesfinanzhof van 13 mei 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Hauptzollamt Neubrandenburg en Jens Christian Siig van de vennootschap „Internationale Transport” Export-Import

(Zaak C-272/03)

(2003/C 213/22)

Het Bundesfinanzhof heeft bij beschikking van 13 mei 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 24 juni 2003, in het geding tussen Hauptzollamt Neubrandenburg en Jens Christian Siig van de vennootschap „Internationale Transport” Export-Import, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet artikel 718, lid 3, sub d, juncto artikel 670, sub p, van verordening (EEG) nr. 2454/93 (¹) aldus worden uitgelegd, dat een buiten het douanegebied van de Gemeenschap goedgekeurde trekker niet mag worden gebruikt om een oplegger van een plaats binnen het douanegebied van de Gemeenschap, waar hij geladen wordt, te vervoeren naar een andere plaats binnen het douanegebied van de Gemeenschap, waar hij enkel wordt

losgekoppeld in afwachting dat hij door een andere trekker naar de buiten het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde goederenontvanger wordt vervoerd?

(¹) PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.

Beroep, op 25 juni 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek

(Zaak C-275/03)

(2003/C 213/23)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 25 juni 2003 beroep ingesteld tegen Portugese Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door A. Caeiros en K. Wiedner als agenten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Portugese Republiek, door richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken (¹), niet correct en volledig om te zetten, haar gemeenschapsrechtelijke verplichtingen niet is nagekomen;
- de Portugese Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het geldende Portugese recht stelt de toekenning van een schadevergoeding wegens schending van het gemeenschapsrecht inzake overheidsopdrachten of van de nationale uitvoeringsregels afhankelijk van het bewijs door de gelaedeerden dat de schadeveroorzakende handelingen van de staat of van de publiekrechtelijke rechtspersonen op onrechtmatige of bedrieglijke wijze door de respectieve organen of ambtsdragers of ambtenaren zijn gepleegd. Het kan bijzonder moeilijk of zelfs onmogelijk zijn om een dergelijk bewijs te leveren. Dit kan ertoe leiden dat de gelaedeerde niet de gevorderde schadevergoeding verkrijgt waarop zij recht heeft. Het is dan ook duidelijk, dat deze aan de gelaedeerden opgelegde verplichting, die niet door richtlijn 89/665 is voorgeschreven, afbreuk kan doen aan de nuttige werking van artikel 2, lid 1, sub c, van deze richtlijn.

Verder is duidelijk, dat de moeilijkheid om te bewijzen dat de staat of de publiekrechtelijke rechtspersonen onrechtmatig of bedrieglijk hebben gehandeld, in de praktijk ertoe kan leiden dat de beroepen die de gelaedeerden instellen om schadevergoeding te verkrijgen voor de geleden schade, lang aanslepen en — wat zeer waarschijnlijk is — ondoeltreffend zijn. Een dergelijke situatie kan afbreuk doen aan de nuttige werking van artikel 1, lid 1, van de richtlijn, volgens hetwelk door de gelaedeerden doeltreffend en snel beroep moet kunnen worden ingesteld tegen schendingen van het gemeenschapsrecht inzake overheidsopdrachten of van de nationale regels tot uitvoering daarvan.

(¹) PB L 395 van 30 december 1989, blz. 33.

Beroep, op 26 juni 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-278/03)

(2003/C 213/24)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 26 juni 2003 beroep tegen Italiaanse Republiek ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M.-J. Jonczy als gemachtigde.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door voor de deelneming aan vergelijkende onderzoeken voor de aanstelling van onderwijzend personeel in Italiaanse openbare scholen geen rekening te houden met de beroepservaring die burgers van de Unie in andere lidstaten in overheidsdienst hebben opgedaan, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 39 EG en artikel 3 van verordening nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap (¹);
- de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 39 EG en artikel 3 van verordening nr. 1612/68 moeten aldus worden uitgelegd dat voor de toegang tot de

Italiaanse overheidsdienst vergelijkbare tijdvakken van arbeid in dienst van de overheid van een andere lidstaat door de Italiaanse autoriteiten op dezelfde wijze in aanmerking moeten worden genomen als ervaring in Italiaanse overheidsdienst.

De Commissie stelt dat in Italië geen rekening wordt gehouden met tijdvakken van vergelijkbare werkzaamheid in dienst van de overheid van andere lidstaten. Die praktijk van het Ministerie van Onderwijs is onverenigbaar met bovengenoemde bepalingen.

(¹) PB L 257, van 19 oktober 1968, blz. 2.

Beroep, op 24 juni 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groupement européen d'intérêt économique Lior en andere

(Zaak C-280/03)

(2003/C 213/25)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 24 juni 2003 beroep ingesteld tegen Groupement européen d'intérêt économique Lior, Deira SA, Eutec Srl, Mindshare Bvba, Società Politecnica Italiana (SPI) Sarl, Beneport SA, Europe Information Service SA, Managium Sprl, Pi Due Sprl, C.A.R.M.E.N. e.v., Energy Research Group/University College Dublin, ORCA-Organic Reclamation & Composting Ass. AIBS, R.P.A. Spa, Aris Hellas Ltd, alsmede Lior International NV, door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door H. Støvlbæk als gemachtigde, bijgestaan door M. Bra, advocat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- het onderhavige beroep ontvankelijk en op alle onderdelen gegrond te verklaren;
- Primair: het samenwerkingsverband Lior en de overige verweersters hoofdelijk te veroordelen tot betaling aan de Commissie van, primair, de hoofdsom volgend uit de optelling van de voor alle litigieuze overeenkomsten opgestelde debetnota's, zijnde in totaal 142 818,86 EUR, vermeerderd met de interessen die verschuldigd zijn uit hoofde van artikel 94 van verordening nr. 3418/93 van de Commissie (¹) tot en met 31 december 2002, respectievelijk uit hoofde van artikel 86, lid 2 b, van verordening nr. 2342/2002 van de Commissie (²) vanaf 1 januari 2003, te rekenen vanaf de dag volgend op de vervaldatum van elk der opgestelde debetnota's tot de dag van volledige betaling van hoofdsom en interessen, meer in het bijzonder:

1. voor de overeenkomsten Biogaz (SME-3-96), Brochure bioclimatique (DIS 162-95) en Biomasse (SME 1539/97): het op debetnota nr. 3240310250 vermelde bedrag van 6 156,75 EUR als hoofdsom, vermeerderd met interessen ten bedrage van, voor het tijdvak van 1 maart 2002 tot en met 15 mei 2003, 403,34 EUR, te vermeerderen met 1,15 EUR per dag aanvullende vertraging vanaf 16 mei 2003 tot de dag van volledige betaling;
  - Geheel subsidiair: zo het Hof tegen elke verwachting in mocht oordelen dat verweerster Lior International NV de hoedanigheid van cessionaris van de overeenkomsten Transport, Photovoltaïc en Agores heeft verkregen — quod non — deze vennootschap hoofdelijk met de andere verweersters te veroordelen tot betaling van het bedrag van 72 000 EUR, vermeerderd met interessen te rekenen vanaf de vervaldatum van de voor deze overeenkomsten afgegeven invorderingsopdrachten.
  - Hoe dan ook: het samenwerkingsverband en de overige verweersters hoofdelijk te veroordelen in alle kosten van de Commissie, de honoraria van haar raadsman daaronder begrepen.
2. voor de overeenkomst Biomasse (SME-1539-97): het op aanvullende debetnota nr. 3240402601 vermelde bedrag van 16 325,11 EUR als hoofdsom, vermeerderd met interessen ten bedrage van, voor het tijdvak van 1 juli 2002 tot en met 15 mei 2003, 798,48 EUR, te vermeerderen met 3,02 EUR per dag aanvullende vertraging vanaf 16 mei 2003 tot de dag van volledige betaling;
3. voor de overeenkomst Windenery (SME-792-96): het op debetnota nr. 3240309853 vermelde bedrag van 3 980 EUR als hoofdsom, vermeerderd met interessen ten bedrage van, voor het tijdvak van 16 januari 2002 tot en met 15 mei 2003, 282,23 EUR, te vermeerderen met 0,74 EUR per dag aanvullende vertraging vanaf 16 mei 2003 tot de dag van volledige betaling;
4. voor de overeenkomst Photovoltaïc (SME-1883-98): het op debetnota nr. 3240304674 vermelde bedrag van 36 000 EUR als hoofdsom, vermeerderd met interessen ten bedrage van, voor het tijdvak van 1 september 2001 tot en met 15 mei 2003, 3 947,18 EUR, te vermeerderen met 7,89 EUR per dag aanvullende vertraging vanaf 16 mei 2003 tot de dag van volledige betaling;
5. voor de overeenkomst Road Transport Industry (DIS-1178-97): het op debetnota nr. 3240304787 vermelde bedrag van 36 000 EUR als hoofdsom, vermeerderd met interessen ten bedrage van, voor het tijdvak van 1 september 2001 tot en met 15 mei 2003, 3 947,18 EUR, te vermeerderen met 7,89 EUR per dag aanvullende vertraging vanaf 16 mei 2003 tot de dag van volledige betaling;
6. voor de overeenkomst Altener II-Agores: het op debetnota nr. 32404408642 vermelde bedrag van 44 357 EUR als hoofdsom, vermeerderd met interessen ten bedrage van, voor het tijdvak van 1 maart 2003 tot en met 15 mei 2003, 577,25 EUR, te vermeerderen met 7,60 EUR per dag aanvullende vertraging vanaf 16 mei 2003 tot de dag van volledige betaling;

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de steunverleningsovereenkomsten voor projecten die de Commissie heeft geselecteerd in het kader van een aantal communautaire programma's, met name op het gebied van hernieuwbare energie, draagt de Commissie in de kosten van projecten bij ter hoogte van een in elke individuele overeenkomst vastgelegd percentage van de totale voor subsidie in aanmerking komende kosten van het project. De Commissie betaalt achteraf een financiële bijdrage ter hoogte van een percentage van de voor subsidie in aanmerking komende kosten die voor de verwezenlijking van geselecteerde projecten daadwerkelijk zijn gemaakt en naar behoren zijn aangetoond. Wanneer de voor een bepaald project verschuldigde subsidie lager is dan de voor dat project betaalde subsidie, moeten de begunstigden het te veel ontvangen bedrag onmiddellijk aan de Commissie terugbetalen.

Verweersters zijn hoofdelijk verplicht, zowel als contractpartij als in hun hoedanigheid van lid van een Europees economisch samenwerkingsverband, de te veel ontvangen bedragen vermeerderd met interessen aan de Commissie terug te betalen.

(¹) Verordening (Euratom, EGKS, EG) nr. 3418/93 van de Commissie van 9 december 1993 houdende uitvoeringsvoorschriften betreffende een aantal bepalingen van het Financieel Reglement van 21 december 1977 (PB L 315 van 16/12/1993 blz. 1).

(²) Verordening (EG, Euratom) nr. 2342/2002 van de Commissie van 23 december 2002 tot vaststelling van uitvoeringsvoorschriften van verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 357 van 31/12/2002 blz. 1).

Verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven van 27 juni 2003 om een prejudiciële beslissing in de zaak A. H. Kuipers en het Productschap Zuivel

(Zaak C-283/03)

(2003/C 213/26)

Het College van Beroep voor het bedrijfsleven heeft bij uitspraak van 27 juni 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 30 juni 2003, in de zaak A. H. Kuipers en het Productschap Zuivel, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Is een nationaal stelsel van kwaliteitskortingen en toeslagen op rauwe, aan de melkfabriek geleverde melk, als in geding, verenigbaar met Verordening (EEG) nr. 804/68 ⁽¹⁾ houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten en in het bijzonder met het verbod van „verevening van de prijzen” in zijn artikel 24, lid 2 (thans, na consolidatie van tekstwijzigingen, artikel 38, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1255/99)?
2. Is een nationaal stelsel van kwaliteitstoelagen op rauwe, aan de melkfabriek geleverde melk, als in geding, verenigbaar met het verbod van steun in artikel 24, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 804/68?
3. Indien vraag 2 bevestigend wordt beantwoord, is zodanig nationaal stelsel te beschouwen als steunmaatregel waarvan de invoering ingevolge artikel 93, lid 3, EG-Verdrag (thans: artikel 88, lid 3, EG) voorafgaand aan de Commissie moet worden medegedeeld?

⁽¹⁾ PB 1968, L 148, blz. 13.

Verzoek van het Hof van beroep te Brussel van 19 juni 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Belgische Staat en SA Temco Europe

(Zaak C-284/03)

(2003/C 213/27)

Het Hof van beroep te Brussel heeft bij beschikking van 19 juni 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 2 juli

2003, in het geding tussen Belgische Staat en SA Temco Europe, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Kan artikel 13, B, sub b, van de Zesde richtlijn aldus worden uitgelegd dat transacties die naar Belgisch recht neerkomen op een onbenoemde overeenkomst waarbij een vennootschap door middel van verschillende contracten tegelijkertijd aan verschillende met haar verbonden vennootschappen een precair gebruiksrecht op hetzelfde gebouw verleent tegen betaling van een vergoeding die ten dele, maar wel voornamelijk, wordt vastgesteld op basis van de gebruikte ruimte, met dien verstande dat het precaire karakter wordt geneutraliseerd door het feit dat de cessionarissen en de cedent een gemeenschappelijke directie hebben, verhuur van onroerende goederen in de zin van het gemeenschapsrecht vormen, of met andere woorden, valt onder het autonome gemeenschapsrechtelijke begrip „verhuur van onroerende goederen” van artikel 13, B, sub b, van de Zesde richtlijn ⁽¹⁾ het gebruik onder bezwarende titel van een onroerend goed voor andere doeleinden dan deze van de economische activiteit van de belastingplichtige — zoals de definitie in artikel 44, § 3, 2°, van het Belgische BTW-Wetboek luidt — te weten de precaire terbeschikkingstelling voor onbepaalde tijd tegen betaling van een maandelijks vergoeding, zij het een vergoeding die fluctueert en ten dele afhangt van het resultaat van de over een niet-exclusief gebruiksrecht beschikkende contractpartij, met dien verstande dat het precaire karakter wordt geneutraliseerd door het feit dat de cessionarissen en de cedent een gemeenschappelijke directie hebben?

⁽¹⁾ Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145 van 13.06.1977, blz. 1).

Beroep, op 2 juli 2003 ingesteld door Helleense Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-285/03)

(2003/C 213/28)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 2 juli 2003 beroep tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door de Helleense Republiek, vertegenwoordigd door V. Kontolaimos en I. Chalkias als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

nietig te verklaren, althans te wijzigen, beschikking C(2003)1539 def. van de Commissie houdende onttrekking aan communautaire financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, hebben verricht, voor het gedeelte dat de financiële correcties ten laste van de Helleense Republiek betreft op het gebied van de landbouwproducten in de begrotingsjaren 2000-2001.

Middelen en voornaamste argumenten

- onjuiste uitlegging van bepalingen
- verkeerde beoordeling van de feitelijke omstandigheden
- ontoereikende motivering
- onjuiste uitlegging en uitvoering van artikel 5, lid 2, sub c, van verordening (EEG) nr. 729/70, gelezen in samenhang met document nr. VI/5330/97
- onjuiste uitlegging en uitvoering van de artikelen 6 en 7 van verordening nr. 3508/92.

Verzoek van het House of Lords van 30 juni 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Regina en London Borough of Bromley, ex parte Diane Barker (FC)

(Zaak C-290/03)

(2003/C 213/29)

Het House of Lords heeft bij beschikking van 30 juni 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 3 juli 2003, in het geding tussen Regina en London Borough of Bromley, ex parte Diane Barker (FC), het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Staat het uitsluitend aan de nationale rechterlijke instanties, oordelend op basis van het nationale recht, om uit te maken wanneer er sprake is van een „besluit van de bevoegde instantie of instanties waardoor de opdrachtgever het recht verkrijgt om het project uit te voeren” [artikel 1, lid 2, van richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾]?
- 2) Verplicht de richtlijn tot het maken van een milieu-effectbeoordeling wanneer, nadat een vergunning op basis van contourplannen zonder milieu-effectbeoordeling werd verleend onder de voorwaarde dat de aangehou-

den punten naderhand worden goedgekeurd, op het tijdstip van het verzoek tot goedkeuring van de aangehouden punten blijkt dat het project een aanzienlijk milieueffect kan hebben, met name gezien zijn aard, omvang of ligging (artikel 2, lid 1, van de richtlijn)?

3) Mag, wanneer:

- a) het nationale recht inzake ruimtelijke ordening voorziet in het verlenen van een vergunning op basis van contourplannen in een vroeg stadium van het planologisch proces en bepaalt dat de bevoegde instantie in dat stadium moet nagaan of een milieu-effectbeoordeling overeenkomstig de richtlijn is vereist, en
- b) de bevoegde instantie op dat moment beslist dat een milieu-effectbeoordeling niet noodzakelijk is en een vergunning op basis van contourplannen verleent onder de voorwaarde dat een aantal aangehouden punten later worden goedgekeurd, en
- c) tegen deze beslissing bij de nationale rechterlijke instanties kan worden opgekomen,

het nationale recht een bevoegde instantie overeenkomstig de richtlijn verbieden om te eisen dat een milieu-effectbeoordeling wordt gemaakt in een later stadium van het planologisch proces?

⁽¹⁾ Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40).

Verzoek van het Manchester Tribunal Centre van 30 juni 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen MyTravel plc en Commissioners of Customs and Excise

(Zaak C-291/03)

(2003/C 213/30)

Het Manchester Tribunal Centre heeft bij beschikking van 30 juni 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 4 juli 2003, in het geding tussen MyTravel plc en Commissioners of Customs and Excise, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

Tegen de achtergrond van de uitlegging van artikel 26 van de Zesde BTW-richtlijn ⁽¹⁾ en van het arrest van 22 oktober 1998 van het Hof van Justitie, Madgett en Baldwin, (C-308/96 en C-94/97, Jurispr. blz. I-6229):

I. Mag een touroperator die zijn BTW over een boekjaar heeft voldaan volgens de methode van de werkelijke kosten, welke de enige methode is volgens de nationale regeling waarbij de richtlijn is omgezet, naderhand zijn BTW-schuld herberekenen gedeeltelijk overeenkomstig de in punt 46 van dat arrest beschreven marktwaardemethode, en zo ja, onder welke omstandigheden?

(1) Mag een dergelijke touroperator in het bijzonder de marktwaarde selectief hanteren met betrekking tot verschillende boekjaren, en zo ja, onder welke omstandigheden?

(2) Indien de touroperator sommige van de eigen prestaties die onderdeel van zijn pakketten vormen op niet-pakketbasis aan het publiek verkoopt (in casu vluchten), doch andere eigen prestaties in enkele van zijn pakketreizen niet op niet-pakketbasis verkoopt (in casu cruises en kampeerplaatsen), mag hij dan:

(a) de marktwaardemethode hanteren met betrekking tot deze pakketten (het overgrote merendeel) wanneer hij de waarde van al zijn eigen prestaties (in casu vluchten) op basis van zijn verkoop aan het publiek op niet-pakketbasis kan bepalen;

(b) in de gevallen waarin het pakket eigen prestaties omvat die de touroperator niet op niet-pakketbasis aan het publiek verkoopt (in casu kampeerplaatsen en cruises), mag de touroperator dan de marktwaardemethode hanteren om de waarde te bepalen van die eigen prestaties die hij aan het publiek verkoopt (in casu vluchten) indien het niet mogelijk was de marktwaarde voor andere onderdelen van het pakket te bepalen?

(3) Moet het hanteren van de combinatie van methoden (a) eenvoudiger, (b) aanmerkelijk eenvoudiger, dan wel (c) niet aanmerkelijk ingewikkelder zijn?

(4) Moet de marktwaardemethode tot dezelfde of zeer soortgelijke BTW-heffing leiden als de op de kosten gebaseerde methode?

Is het in de omstandigheden van het onderhavige geval mogelijk om dat gedeelte van de eigen prestaties te identificeren dat betrekking heeft op vluchten die als onderdeel van een pakketvakantie worden verkocht door uit te gaan (a) van de gemiddelde kosten van een plaats op een vlucht, vermeerderd met de gemiddelde marge die een touroperator op „seat-only”

verkoop heeft gehaald in het betrokken boekjaar dan wel (b) van de gemiddelde opbrengst die de touroperator uit de „seat-only” verkoop in het betrokken boekjaar heeft gehaald?

⁽¹⁾ Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1).

Beroep, op 4 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Finland

(Zaak C-292/03)

(2003/C 213/31)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 juli 2003 beroep tegen Republiek Finland ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Konstantinidis en P. Aalto, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- 1) krachtens artikel 226 EG vast te stellen dat de Republiek Finland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken ⁽¹⁾, of althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- 2) de Republiek Finland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor uitvoering van de richtlijn is verstreken op 21 april 2002.

⁽¹⁾ PB L 269, blz. 34.

Beroep, op 7 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-294/03)

(2003/C 213/32)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 7 juli 2003 beroep tegen Ierland ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door X. Lewis en F. Simonetti, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- 1) vast te stellen dat Ierland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van artikel 4, lid 2, van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten⁽¹⁾, met betrekking tot turfwinning-projecten, of in elk geval, door die bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, en door aldus niet de maatregelen te nemen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest van het Hof van 21 september 1999 in zaak C-392/96, Commissie/Ierland, de krachtens artikel 228 van het Verdrag op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- 2) Ierland te gelasten, aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen op de rekening Eigen middelen van de EG een dwangsom van 21 600 euro per dag vertraging bij het treffen van de maatregelen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest in zaak C-392/96 te betalen vanaf de datum van het in deze zaak te wijzen arrest tot aan de volledige uitvoering van het arrest in zaak C-392/96;
- 3) Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met dit beroep wordt opgekomen tegen het feit dat Ierland heeft nagelaten het arrest van 21 september 1999 in zaak C-392/96 uit te voeren door geen passende maatregelen te treffen om de Ierse wettelijke regeling met betrekking tot turfwinningprojecten in de zin van punt 2, sub a, van bijlage II bij richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, in overeenstemming te brengen met die richtlijn. Ierland heeft weliswaar enkele maatregelen ter uitvoering van het arrest getroffen, maar deze blijven in abstracto onvoldoende en zijn niet ten uitvoer gelegd.

De Commissie verzoekt het Hof krachtens artikel 228, lid 2, EG een dwangsom van 21 600 euro op te leggen voor elke dag vertraging bij de uitvoering van het arrest van het Hof in zaak C-392/96 vanaf het in de onderhavige zaak te wijzen arrest.

(1) PB L 175, van 5 juli 1985, blz. 40.

Hogere voorziening, op 2 juli 2003 ingesteld door Società ALESSANDRINI e.a. tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 10 april 2003 in de gevoegde zaken T-93/00 en T-46/01, Società Alessandrini srl e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-295/03 P)

(2003/C 213/33)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 2 juli 2003 hogere voorziening ingesteld door Società ALESSANDRINI e.a., vertegenwoordigd door W. Viscardini en G. Donà, avvocati, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 10 april 2003 in de gevoegde zaken T-93/00 en T-46/01, Società Alessandrini srl e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Rekwiranten concluderen dat het het Hof behage:

- 1) het arrest van het Gerecht van 10 april 2003 in de gevoegde zaken T-93/00 en T-46/01 gedeeltelijk nietig te verklaren, voorzover het de schadevordering betreft;
- 2) de Commissie te veroordelen tot vergoeding van de schade die zij hebben geleden doordat hun geen certificaten voor de invoer van bananen uit derde landen zijn afgegeven, welke schade in punt 114-A van het verzoekschrift is berekend op een totaalbedrag van 370 983 900 ITL (ofwel 191 597,20 euro), vermeerderd met inflatiecorrectie en interesten;
- 3) de Commissie te verwijzen in de kosten van rekwiranten in eerste aanleg en in de onderhavige instantie.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens rekwiranten heeft het Gerecht ten onrechte vastgesteld dat de door hen geleden schade voortvloeit uit het feit dat zij er niet in zijn geslaagd ACS-bananen in te voeren. Rekwiranten klaagden in wezen dat zij in 1999 en 2000 geen invoercertificaten voor bananen uit derde landen hadden verkregen waarop zij recht hadden op grond van hun referentiehoeveelheid die uitsluitend gebaseerd was op de invoer van bananen uit derde landen. Rekwiranten stellen dat het Gerecht geen rekening heeft gehouden met hun argumenten tot staving van hun schadevordering.

Verzoek van de Raad van State (België) van 27 juni 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen de naamloze vennootschap Glaxosmithkline en de Belgische staat

(Zaak C-296/03)

(2003/C 213/34)

De Raad van State (België) heeft bij beschikking van 27 juni 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 8 juli 2003, in het geding tussen de naamloze vennootschap Glaxosmithkline en de Belgische staat, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Moet de termijn van 90 dagen, gesteld in artikel 6, punt 1, van richtlijn 89/105/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de doorzichtigheid van maatregelen ter regeling van de prijsstelling van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en de opnemings daarvan in de nationale stelsels van gezondheidszorg⁽¹⁾, welke termijn met 90 dagen kan worden verlengd, worden beschouwd als een dwingende termijn, zodat na het verstrijken ervan geen enkele beslissing meer kan worden genomen, zelfs niet wanneer een eerste, tijdig genomen beslissing is nietig verklaard?”

⁽¹⁾ PB L 40 van 11.2.1989, blz. 8.

Beroep, op 10 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje

(Zaak C-298/03)

(2003/C 213/35)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 10 juli 2003 beroep ingesteld tegen Koninkrijk Spanje door

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. van Beek en G. Valero Jordana als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen om te voldoen aan richtlijn 1999/22/EG⁽¹⁾ van de Raad van 29 maart 1999 betreffende het houden van wilde dieren in dierentuinen, of althans deze bepalingen niet ter kennis van de Commissie te brengen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Koninkrijk Spanje in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De gestelde termijn voor de omzetting van deze richtlijn in nationaal recht is op 9 april 2002 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 94 van 9 april 1999, blz. 24.

Beroep, op 14 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-302/03)

(2003/C 213/36)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 14 juli 2003 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Van Beek en R. Amorosi als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 1999/22/EG van de Raad van 29 maart 1999 betreffende het houden van wilde dieren in dierentuinen⁽¹⁾, en door die bepalingen in ieder geval niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 9 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Italiaanse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 9 april 2002 verstreken.

(¹) PB L 94 van 9.4.1999, blz. 24.

Beroep, op 14 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-303/03)

(2003/C 213/37)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 14 juli 2003 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Konstantinidis en R. Amorosi als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

— vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken (¹), en door die bepalingen in ieder geval niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 10 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Italiaanse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 21 april 2002 verstreken.

(¹) PB L 269 van 21.10.2000, blz. 34.

Beroep, op 14 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen PROSECOM — Protecção, Segurança e Comunicações, Lda

(Zaak C-304/03)

(2003/C 213/38)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 14 juli 2003 beroep ingesteld tegen PROSECOM — Protecção, Segurança e Comunicações, Lda. door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. Lyal en G. Braga da Cruz als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie concludeert dat het den Hove behage:

— Verweerster te veroordelen tot betaling van 111 605,10 EUR, zijnde een hoofdsom van 88 276 EUR en 23 329,10 EUR aan interesten tussen 15 november 1998 en 30 juni 2003, ter hoogte van 5,50 % tot en met 31 december 2002 en van 7,5 % vanaf 1 januari 2003.

— Verweerster te veroordelen tot betaling van 18,14 EUR per dag aan interesten vanaf 1 juli 2003 tot de dag van volledige betaling.

— Verweerster in de kosten van de procedure te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de algemene contractvoorwaarden zijn de contractpartijen gehouden om, indien blijkt dat de totale financiële bijdrage van de Commissie voor het project lager is dan de gedane betalingen, het verschil onverwijld aan de Commissie over te maken. Door bovenvermelde, haar door de Commissie ter beschikking gestelde bedragen niet terug te betalen, heeft verweerster niet aan haar contractuele verplichtingen voldaan. De totale uitgaven die met betrekking tot verweerster na de door de Commissie uitgevoerde verificatie waren aanvaard, bedroegen 26 270 857 ESC, waarna de bijdrage van de Commissie definitief werd vastgesteld op 13 135 428 ESC, dat wil zeggen 68 686 ECU. Aangezien verweerster een totaalbedrag van 156 962 ECU heeft ontvangen, bedraagt het te veel betaalde en door verweerster terug te storten bedrag 88 276 ECU. Tot op heden heeft verweerster niets terugbetaald.

zodat dit bedrag nog in volle omvang verschuldigd is. Naast deze hoofdsom is verweerster interesssen verschuldigd vanaf de vervaldatum van de schuld tot de datum van volledige betaling.

Beroep, op 22 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé

(Zaak C-308/03)

(2003/C 213/39)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 22 juli 2003 beroep ingesteld tegen Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. Lyal en Ch. Giolitto als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. verweerster te veroordelen tot betaling aan verzoekster van een bedrag van 47 218,32 EUR, te weten een hoofdsom van 41 000 EUR en 6 218,32 EUR aan op 31 maart 2003 vervallen vertragingsrente van 5,25 %;
2. verweerster te veroordelen tot betaling van 6,74 EUR per dag aan vertragingsrente van eveneens 5,25 %, te rekenen vanaf 1 april 2003 tot de dag van volledige betaling;
3. verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

In casu is het Hof van Justitie de bevoegde rechterlijke instantie, ondanks de bewoordingen van het arbitragebeding. Dit kan immers niet tot doel of ten gevolge hebben, dat de in het Verdrag geregelde bevoegdheidsverdeling tussen het Hof van Justitie en het Gerecht van eerste aanleg wordt gewijzigd.

Door te weigeren het door de Commissie gevraagde kostenoverzicht over te leggen, heeft de AFSSAPS niet voldaan aan een verplichting die op haar rust ingevolge een overeenkomst ter uitvoering van het specifieke onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma op het gebied van telematicatoepassingen van gemeenschappelijk belang, zodat zij het bedrag van het voorschot aan de Commissie dient terug te betalen.

Beroep, op 23 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groot-Hertogdom Luxemburg

(Zaak C-310/03)

(2003/C 213/40)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 23 juli 2003 beroep tegen Groot-Hertogdom Luxemburg ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Martin als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Groot-Hertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn ter uitvoering van richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende bepaalde aspecten van de verkoop van en de garanties voor consumptiegoederen⁽¹⁾, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Groot-Hertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is verstreken op 1 januari 2002.

⁽¹⁾ PB L 171, blz. 12.

Beroep, op 23 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-311/03)

(2003/C 213/41)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 23 juli 2003 beroep tegen Republiek Frankrijk ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Martin als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn ter uitvoering van richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende bepaalde aspecten van de verkoop van en de garanties voor consumptiegoederen ⁽¹⁾, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Franse Republiek te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is verstreken op 1 januari 2002.

⁽¹⁾ PB L 171, blz. 12.

Beroep, op 23 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

(Zaak C-312/03)

(2003/C 213/42)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 23 juli 2003 beroep tegen Koninkrijk België ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Martin als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Koninkrijk België, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn ter uitvoering van richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende bepaalde aspecten van de verkoop van en de garanties voor consumptiegoederen ⁽¹⁾, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Koninkrijk België te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is verstreken op 1 januari 2002.

⁽¹⁾ PB L 171, blz. 12.

Beroep, op 23 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-314/03)

(2003/C 213/43)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 23 juli 2003 beroep tegen Groothertogdom Luxemburg ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door G. Rozet als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2000/52/EG van de Commissie van 26 juli 2000 betreffende de doorzichtigheid in de financiële betrekkingen tussen lidstaten en openbare bedrijven en de financiële doorzichtigheid binnen bepaalde ondernemingen ⁽¹⁾, of althans de Commissie niet van deze bepalingen in kennis te stellen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen.
- het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor de omzetting van de richtlijn is op 31 juli 2001 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 193 van 29 juli 2000, blz. 75.

Beroep, op 23 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Huhtamaki Dourdan SA

(Zaak C-315/03)

(2003/C 213/44)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 23 juli 2003 beroep ingesteld tegen Huhtamaki Dourdan SA door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Ch. Giolito als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage verweerster te veroordelen tot

1. betaling aan verzoekster van een bedrag van 162 342,42 euro (honderdtweeënzestigduizend driehonderdtweeënveertig euro en tweeënveertig cent), zijnde 151 433,47 euro als hoofdsom en 10 808,95 euro als verwijlrente tot 6 juni 2003;
2. betaling van 28,27 euro (achtentwintig euro en zevenentwintig cent) voor de vervallen rente tegen hetzelfde percentage vanaf 6 juni 2003 en tot volledige voldoening;
3. de kosten van de onderhavige zaak.

Middelen en voornaamste argumenten

De in casu bevoegde rechter is ondanks de formulering van het arbitragebeding het Hof van Justitie, aangezien dit beding niet tot doel of gevolg kan hebben de bij het Verdrag geregelde verdeling van de bevoegdheden van het Hof van Justitie en het Gerecht van eerste aanleg te wijzigen.

Door het door de Commissie gevraagde bewijs van de kosten niet over te leggen, is verzoekster niet de verplichting nagekomen, die op haar rust krachtens het op basis van de bepalingen van het specifiek programma voor onderzoek en ontwikkeling op het gebied van industriële en materiaaltechnologie opgestelde contract en moet zij de Commissie het bedrag van het voorschot terugbetalen.

Beroep, op 24 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-322/03)

(2003/C 213/45)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 24 juli 2003 beroep ingesteld tegen Ierland door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Nicola Yerell als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- a) vast te stellen dat Ierland, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te nemen ter omzetting van richtlijn 1999/63/EG van de Raad van 21 juni 1999 inzake de overeenkomst betreffende de organisatie van de arbeidstijd van zeevarenden, gesloten door de Associatie van reders van de Europese Gemeenschap (ECSA) en de Federatie van de bonden voor het vervoerspersoneel in de Europese Unie (FST) ⁽¹⁾, of door er niet voor te zorgen dat werkgevers en werknemers de nodige maatregelen bij overeenkomst invoerden, en/of door de Commissie hiervan niet op de hoogte te brengen, niet heeft voldaan aan de krachtens die richtlijn op hem rustende verplichtingen; en
- b) Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 30 juni 2002 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 167, blz. 33.

Beroep, op 28 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-331/03)

(2003/C 213/46)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 28 juli 2003 beroep tegen Franse Republiek ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Konstantinidis en F. Simonetti als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken⁽¹⁾, of althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor de uitvoering van de richtlijn is verstreken op 21 april 2002.

⁽¹⁾ PB L 269, van 21 oktober 2000, blz. 34.

Beroep, op 30 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-333/03)

(2003/C 213/47)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 30 juli 2003 beroep tegen Groothertogdom Luxemburg

ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Marie-José Jonczy als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van richtlijn 98/50/EG van de Raad van 29 juni 1998 tot wijziging van richtlijn 77/187/EEG inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van vestigingen⁽¹⁾, of althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor de uitvoering van de richtlijn is verstreken op 17 juli 2001.

⁽¹⁾ PB L 201, van 17 juli 1998, blz. 88.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 2 juli 2003

in zaak T-99/98: Hameico Stuttgart GmbH en anderen tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(„Beroep tot schadevergoeding — Gemeenschappelijke ordening der markten — Bananen — Invoerrekening — Ondernemingen in voormalige DDR”)

(2003/C 213/48)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-99/98, Hameico Stuttgart GmbH, voorheen A & B Fruchthandel GmbH, gevestigd te Stuttgart (Duitsland), Amhof Frucht GmbH, gevestigd te Schwabhausen (Duitsland), Hameico Dortmund GmbH, voorheen Dessau-Bremer Frucht GmbH, gevestigd te Dortmund (Duitsland), Hameico Fruchthandels-gesellschaft mbH, voorheen Bremen-Rostocker-Frucht GmbH, gevestigd te Rostock (Duitsland), Leipzig-Bremer Frucht GmbH, gevestigd te Leipzig (Duitsland), vertegenwoordigd door G. Schohe, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J.-P. Hix en A. Tanca), Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: K.-D. Borchardt en A. von Bogdandy), ondersteund door Koninkrijk Spanje (gemachtigde: R. Silva de Lapuerta), betreffende een beroep, strekkende tot vergoeding van de schade die verzoeksters stellen te hebben geleden door de toepassing van verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad van 13 februari 1993 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector bananen (PB L 47, blz. 1), en van verordening (EEG) nr. 1442/93 van de Commissie van 10 juni 1993 houdende bepalingen ter toepassing van de regeling voor de invoer van bananen in de Gemeenschap (PB L 142, blz. 6), heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, N. J. Forwood en H. Legal, rechters; griffier: J. Plingers, administrateur, op 2 juli 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst verzoeksters in hun eigen kosten en in die van de Raad en de Commissie. Verstaat dat het Koninkrijk Spanje zijn eigen kosten zal dragen.

⁽¹⁾ PB C 312 van 10.10.1998.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 17 juni 2003

in zaak T-52/00: Coe Clerici Logistics SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(„Mededinging — Klacht — Artikelen 82 en 86 EG — Ontvankelijkheid — Havendiensten”)

(2003/C 213/49)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-52/00, Coe Clerici Logistics SpA, gevestigd te Trieste (Italië), vertegenwoordigd door G. Conte, G. M. Giacomini en E. Minozzi, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: R. Lyal en L. Pignataro), ondersteund door Autorità Portuale di Ancona, vertegenwoordigd door S. Zunarelli, C. Perrella en P. Manzini, advocaten, betreffende een verzoek tot nietigverklaring van de brief van de Commissie van 20 december 1999 (D 17482) houdende weigering om gevolg te geven aan de op artikelen 82 en 86 EG gebaseerde klacht van verzoekster, heeft het Gerecht (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: J. D. Cooke, kamerpresident, R. García-Valdecasas en P. Lindh, rechters; griffier: J. Palacío Gonzalez, hoofdadministrateur, op 17 juni 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst verzoekster in haar eigen kosten en in die van de Commissie.
- 3) Verstaat dat de Autorità Portuale di Ancona haar eigen kosten zal dragen.

⁽¹⁾ PB C 135 van 13.5.2000.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 9 juli 2003

in zaak T-102/00: Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(„Sociale politiek — Europees Sociaal Fonds — Vermindering van financiële bijstand — Rechten van verdediging — Artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 — Motivering”)

(2003/C 213/50)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak T-102/00, Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, gevestigd te Brussel (België),

vertegenwoordigd door J. Stuyck, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: H. M. H. Speyart en L. Flynn), betreffende een beroep tot nietigverklaring van beschikking C (2000) 36 van de Commissie van 31 januari 2000 houdende vermindering van het bedrag van de financiële bijstand die aanvankelijk is verleend bij beschikking C (1994) 3059 van 25 november 1994 tot goedkeuring van de bijstandsverlening door het Europees Sociaal Fonds aan een operationeel programma in België (Vlaamse Gemeenschap) onder het communautair bestek van doelstelling 3, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: V. Tiili, kamerpresident, P. Mengozzi en M. Vilaras, rechters; griffier: J. Plingers, administrateur, op 9 juli 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig beschikking C (2000) 36 van de Commissie van 31 januari 2000 tot vermindering van het bedrag van de financiële bijstand die aanvankelijk is verleend bij beschikking C (1994) 3059 van 25 november 1994 tot goedkeuring van de bijstandsverlening door het Europees Sociaal Fonds aan een operationeel programma in België (Vlaamse Gemeenschap) onder het communautair bestek van doelstelling 3, voorzover de financiële bijstand van het Europees Sociaal Fonds ten gunste van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap hierdoor wordt verminderd met 181 067 euro.
- 2) Verwijst de Commissie in de kosten.

(¹) PB C 176 van 24.6.2000.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 9 juli 2003

in zaak T-220/00: Cheil Jedang Corp. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Mededinging — Mededingingsregeling — Lysine — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Toepasselijkheid — Zwaarte en duur van inbreuk — Omzet — Verzachtende omstandigheden”)

(2003/C 213/51)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-220/00, Cheil Jedang Corp., gevestigd te Londen (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door A. R. M. Bell, solicitor, R. P. Gerrits, advocaat, en J. Killick, barrister, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: W. Wils, R. Lyal

en J. Flynn), betreffende een verzoek tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking 2001/418/EG van de Commissie van 7 juni 2000 inzake een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag en artikel 53 van de EER-overeenkomst (Zaak COMP/36.545/F3 — Aminoazuren) (PB 2001, L 152, blz. 24), of tot verlaging van de aan verzoekster opgelegde geldboete, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: M. Vilaras, kamerpresident, V. Tiili en P. Mengozzi, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 9 juli 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Bepaalt het bedrag van de aan Cheil Jedang Corp. opgelegde geldboete op 10 080 000 euro.
- 2) Verwerpt het beroep voor het overige.
- 3) Verwijst Cheil Jedang Corp. in haar eigen kosten en in twee derde van de kosten van de Commissie. De Commissie zal een derde van haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 316 van 4.11.2000.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 9 juli 2003

in zaak T-223/00: Kyowa Hakko Kogyo Co. Ltd en Kyowa Hakko Europe GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Mededinging — Mededingingsregeling — Lysine — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Toepasselijkheid — Zwaarte van inbreuk — Omzet — Cumulatie van sancties”)

(2003/C 213/52)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-223/00, Kyowa Hakko Kogyo Co Ltd, gevestigd te Tokyo (Japan), Kyowa Hakko Europe GmbH, gevestigd te Düsseldorf (Duitsland), vertegenwoordigd door C. Canenbley en K. Diedrich, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: W. Wils, R. Lyal en J. Flynn), betreffende een verzoek tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking 2001/418/EG van de Commissie van 7 juni 2000 inzake een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag en artikel 53 van de EER-overeenkomst (Zaak COMP/36.545/F3 — Aminoazuren) (PB 2001, L 152, blz. 24) of tot verlaging van de aan verzoeksters opgelegde geldboete, heeft het Gerecht

(Vierde kamer), samengesteld als volgt: M. Vilaras, kamerpresident, V. Tiili en P. Mengozzi, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 9 juli 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst *Kyowa Hakko Kogyo Co Ltd en Kyowa Hakko Europe GmbH* in hun eigen kosten en hoofdelijk in de kosten van de Commissie.

(¹) PB C 316 van 4.11.2000.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 9 juli 2003

in zaak T-224/00: Archer Daniels Midland Company en Archer Daniels Midland Ingredients Ltd tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Mededinging — Mededingingsregeling — Lysine — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Toepasselijkheid — Zwaarte en duur van inbreuk — Omzet — Verzwarende omstandigheden — Verzachtende omstandigheden — Medewerking tijdens administratieve procedure — Cumulatie van sancties”)

(2003/C 213/53)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-224/00, Archer Daniels Midland Company, gevestigd te Decatur, Illinois (Verenigde Staten van Amerika), Archer Daniels Midland Ingredients Ltd, gevestigd te Erith (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door L. Martin Alegi en E. W. Batchelor, solicitors, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: W. Wils, R. Lyal en J. Flynn), betreffende enerzijds een verzoek tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking 2001/418/EG van de Commissie van 7 juni 2000 inzake een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag en artikel 53 van de EER-overeenkomst (Zaak COMP/36.545/F3 — Aminoazuren) (PB 2001, L 152, blz. 24) of tot verlaging van de aan verzoeksters opgelegde geldboete, en anderzijds een reconventionele vordering van de Commissie tot verhoging van deze geldboete, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: M. Vilaras, kamerpresident, V. Tiili en P. Mengozzi, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 9 juli 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Bepaalt het bedrag van de hoofdelijk aan Archer Daniels Midland Company en Archer Daniels Midland Ingredients Ltd opgelegde geldboete op 43 875 000 euro.*
- 2) *Verwerpt het beroep voor het overige.*
- 3) *Verwijst Archer Daniels Midland Company en Archer Daniels Midland Ingredients Ltd in hun eigen kosten en in drie vierde van de kosten van de Commissie. De Commissie zal een vierde van haar eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 316 van 4.11.2000.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 9 juli 2003

in zaak T-230/00: Daesang Corp. en Sewon Europe GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Mededinging — Mededingingsregeling — Lysine — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Omzet — Verzachtende omstandigheden — Medewerking tijdens administratieve procedure”)

(2003/C 213/54)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-230/00, Daesang Corp., gevestigd te Seoul (Zuid-Korea), Sewon Europe GmbH, gevestigd te Eschborn (Duitsland), vertegenwoordigd door J.-F. Bellis en S. Reinart, advocaten, en A. Kmiecik, solicitor, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: W. Wils, R. Lyal en J. Flynn), betreffende een verzoek tot verlaging van de geldboete die door de Commissie aan verzoeksters is opgelegd bij beschikking 2001/418/EG van 7 juni 2000 inzake een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag en artikel 53 van de EER-overeenkomst (Zaak COMP/36.545/F3 — Aminoazuren) (PB 2001, L 152, blz. 24), heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: M. Vilaras, kamerpresident, V. Tiili en P. Mengozzi, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 9 juli 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Bepaalt het bedrag van de hoofdelijk aan Daesang Corp. en Sewon Europe GmbH opgelegde geldboete op 7 128 240 euro.*

- 2) *Verwerpt het beroep voor het overige.*
- 3) *Verwijst Daesang Corp. en Sewon Europe GmbH in hun eigen kosten en hoofdelijk in twee derde van de kosten van de Commissie. De Commissie zal een derde van haar eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 316 van 4.11.2000.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 8 juli 2003

in zaak T-374/00, Verband der freien Rohrwerke eV en andere tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Controle op concentraties — Concentratie die ten dele onder EGKS-Verdrag en ten dele onder EG-Verdrag valt — Goedkeuringsbeschikking gegeven op grond van artikel 66, lid 2, KS — Beschikking houdende vaststelling van verenigbaarheid met gemeenschappelijke markt, gegeven op grond van artikel 6, lid 1, sub b, van verordening (EEG) nr. 4064/89 — Voorwaarden voor ontvankelijkheid volgens EGKS-Verdrag en volgens EG-Verdrag — Verband tussen in EGKS-Verdrag en in EG-Verdrag neergelegde regeling inzake controle op concentraties — Motiveringsplicht — Onjuiste beoordeling)

(2003/C 213/55)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-374/00, Verband der freien Rohrwerke eV, gevestigd te Düsseldorf (Duitsland), Eisen- und Metallwerke Ferndorf GmbH, gevestigd te Kreuztal-Ferndorf (Duitsland), Rudolf Flender GmbH & Co. KG, gevestigd te Siegen (Duitsland), vertegenwoordigd door H. Hellmann, advocaat, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: W. Mölls en W. Wils), ondersteund door Mannesmann AG, gevestigd te Düsseldorf, vertegenwoordigd door K. Moosecker en P. Niggemann, advocaten, en door Salzgitter AG, gevestigd te Salzgitter (Duitsland), vertegenwoordigd door J. Sedemund en T. Lübbig, advocaten, betreffende een beroep tot nietigverklaring van beschikking COMP/M.2045 van 5 september 2000 en beschikking COMP/EGKS.1336 van 14 september 2000 waarbij de Commissie het verwerven door Salzgitter van de controle over Mannesmannröhren-Werke heeft goedgekeurd op grond van, respectievelijk, artikel 6, lid 1, sub b, van verordening (EEG) nr. 4064/89 en artikel 66, lid 2, KS, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts,

kamerpresident, J. Azizi en M. Jaeger, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 8 juli 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verklaart het beroep niet-ontvankelijk voorzover het strekt tot nietigverklaring van beschikking COMP/EGKS.1336 van 14 september 2000.*
- 2) *Verklaart het beroep ontvankelijk maar ongegrond voorzover het strekt tot nietigverklaring van beschikking COMP/M.2045 van 5 september 2000.*
- 3) *Verstaat dat verzoeksters hun eigen kosten zullen dragen alsmede de kosten die de Commissie, Salzgitter en Mannesmann zijn opgekomen.*

(¹) PB C 61, van 24 februari 2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 9 juli 2003

in zaak T-22/01, Petros Efthymiou tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Ambtenaren — Vergoeding van kosten van dienstreizen — Vliegtuigreis in business class)

(2003/C 213/56)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-22/01, Petros Efthymiou, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Luxemburg (Groothertogdom Luxemburg), vertegenwoordigd door J.-N. Louis en V. Peere, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. Berardis-Kayser en H. Tserepa-Lacombe), betreffende een beroep strekkende tot, enerzijds, nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 24 maart 2000 houdende drie „rectificaties” van afrekeningen van de kosten van dienstreizen waarbij verzoeker teveel ontvangen bedragen in rekening worden gebracht, en anderzijds, veroordeling van de Commissie om verzoeker de bedragen uit te betalen die als teveel ontvangen bedragen op zijn bezoldiging waren ingehouden, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: V. Tiili, kamerpresident, P. Mengozzi en M. Vilaras, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 9 juli 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verklaart het besluit van de Commissie van 24 maart 2000 houdende drie „rectificaties” van afrekeningen van de kosten van dienstreizen waarbij verzoeker teveel ontvangen bedragen in rekening worden gebracht, nietig voorzover verzoeker daarbij*

voor de dienstreis naar Den Haag van 12 tot en met 18 september 1999 een voor de vliegtuigreis teveel ontvangen bedrag van 1 921 BEF in plaats van 1 291 BEF in rekening wordt gebracht.

- 2) Veroordeelt verweerster tot terugbetaling aan verzoeker van een bedrag van 15,62 euro, te vermeerderen met verwijlinteressen vanaf 26 juni 2000 op de voet van het door de Europese Centrale Bank voor de voornaamste herfinancieringverrichtingen vastgestelde tarief tijdens de betrokken periode vermeerderd met twee procentpunten.
- 3) Verwerpt het beroep voor het overige.
- 4) Verstaat dat verweerster haar eigen kosten alsmede een zesde van de kosten van verzoeker zal dragen.

(¹) PB C 79, van 10 maart 2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 25 juni 2003

in zaak T-72/01, Norman Pyres tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Ambtenaren — Intern vergelijkend onderzoek — Niet-toelating tot mondeling examen)

(2003/C 213/57)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-72/01, Norman Pyres, voormalig tijdelijk functionaris van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel (België), vertegenwoordigd door G. Vanderstanden en L. Levi, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. Currall), betreffende een beroep strekkende tot, enerzijds, nietigverklaring van het besluit van de jury van vergelijkend onderzoek COM/TA/99 houdende weigering om verzoeker toe te laten tot het mondeling examen en tot alle latere verrichtingen en handelingen van dat vergelijkend onderzoek, en anderzijds, vergoeding van de schade die verzoeker zou hebben geleden, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: V. Tiili, kamerpresident,

P. Mengozzi en M. Vilaras, rechters; griffier: J. Plingers, administrateur, op 25 juni 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.

(¹) PB C 150, van 19 mei 2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 3 juli 2003

in zaak T-122/01: Best Buy Concepts Inc. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Beeldmerk met woordteken „best buy” — Absolute weigeringsgrond — Onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94”)

(2003/C 213/58)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-122/01, Best Buy Concepts Inc., gevestigd te Eden Prairie, Minnesota (Verenigde Staten van Amerika), vertegenwoordigd door S. Rojahn, advocaat, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigde: G. Schneider), betreffende een beroep tegen de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 21 maart 2001 (zaak R 44/2000-3) inzake een aanvraag om inschrijving van een beeldmerk met het woordteken „best buy” als gemeenschapsmerk, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: N. J. Forwood, kamerpresident, J. Pirrung en A. W. H. Meij, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 3 juli 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.

2) Verwijst verzoekster in de kosten.

(¹) PB C 227 van 11.8.2001.

2) Verwijst verzoekster in de kosten.

(¹) PB C 245 van 1.9.2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 3 juli 2003

in zaak T-129/01: José Alejandro, SL tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Oudere nationale woordmerken BUD — Aanvraag tot inschrijving van woordmerk BUDMEN als gemeenschapsmerk — Relatieve weigeringsgrond — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94”)

(2003/C 213/59)

(Procestaal: Spaans)

In zaak T-129/01, José Alejandro SL, gevestigd te Alicante (Spanje), vertegenwoordigd door I. Temiño Cenicerós, advocaat, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigden: F. López de Rego en J. F. Crespo Carrillo), tussenkommende partij voor het Gerecht: Anheuser-Busch Inc., gevestigd te Saint Louis, Missouri (Verenigde Staten van Amerika), vertegenwoordigd door V. von Bomhard, advocaat, betreffende een beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 20 maart 2001 (zaak R 230/2000-1), betreffende een oppositieprocedure tussen Anheuser-Busch Inc. en José Alejandro SL, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: N. J. Forwood, kamerpresident, J. Pirrung, A. W. H. Meij, rechters; griffier: J. Palacio González, hoofdadministrateur, op 3 juli 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Verwerpt het beroep.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 9 juli 2003

in zaak T-156/01: Laboratorios RTB, SL tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Nietigverklaringsprocedure — Artikel 52, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 40/94 — Oudere beeld- en woordmerken die het woord GIORGI omvatten — Aanvraag om inschrijving van het woordmerk GIORGIO AIRE als gemeenschapsmerk — Relatieve weigeringsgrond — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 — Bewijs van gebruik — Artikel 56, leden 2 en 3, van verordening nr. 40/94”)

(2003/C 213/60)

(Procestaal: Spaans)

In zaak T-156/01, Laboratorios RTB, SL, gevestigd te Bigues i Riells (Spanje), vertegenwoordigd door A. Canela Giménez, advocaat, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigden: O. Montalto en J. F. Crespo Carrillo), betreffende een beroep tot vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 11 april 2001 (zaak R 258/2000-1), heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: V. Tiili, kamerpresident, P. Mengozzi en M. Vilaras, rechters; griffier: B. Pastor, adjunct-griffier, op 9 juli 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Verwerpt het beroep.

2) Verwijst verzoekster in de kosten.

(¹) PB C 259 van 15.9.2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 9 juli 2003

in zaak T-162/01: Laboratorios RTB, SL tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Oudere beeld- en woordmerken die het woord GIORGI omvatten — Aanvraag om inschrijving van het woordmerk GIORGIO BEVERLY HILLS als gemeenschapsmerk — Relatieve weigeringsgrond — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94”)

(2003/C 213/61)

(Procestaal: Spaans)

In zaak T-162/01, Laboratorios RTB, SL, gevestigd te Bigues i Riells (Spanje), vertegenwoordigd door A. Canela Giménez, advocaat, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigden: O. Montalto en J. F. Crespo Carrillo), andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen): Giorgio Beverly Hills, Inc., gevestigd te Santa Monica, Californië (Verenigde Staten van Amerika), betreffende een beroep tot vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 30 april 2001 (zaak R 122/2000-1), heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: V. Tiili, kamerpresident, P. Mengozzi en M. Vilaras, rechters; griffier: B. Pastor, adjunct-griffier, op 9 juli 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst verzoekster in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 303 van 27.10.2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 9 juli 2003

in zaak T-234/01: Andreas Stihl AG & Co. KG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Kleuren — Combinatie van oranje en grijs — Absolute weigeringsgrond — Onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94”)

(2003/C 213/62)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-234/01, Andreas Stihl AG & Co. KG, gevestigd te Waiblingen (Duitsland), vertegenwoordigd door S. Völker en A. Klett, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigde: G. Schneider), betreffende een beroep tot nietigverklaring van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (hierna: „BHIM”) van 24 juli 2001 (zaak R 477/2000-1), waarbij de inschrijving van een combinatie van de kleuren oranje en grijs als gemeenschapsmerk is geweigerd, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: V. Tiili, kamerpresident, P. Mengozzi en M. Vilaras, rechters; griffier: B. Pastor, adjunct-griffier, op 9 juli 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst verzoekster in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 348 van 8.12.2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 8 juli 2003

in zaak T-65/02, Michelle Chetaud tegen Europees Parlement ⁽¹⁾

(Ambtenaar — Pensioen — Toepasselijke aanpassingscoëfficiënt — Bewijs van woonplaats — Intrekking van besluit — Gevolgen voor bewijslast)

(2003/C 213/63)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-65/02, Michelle Chetaud, voormalig ambtenaar van het Europees Parlement, wonende te Nice (Frankrijk),

vertegenwoordigd door L. Mosar, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Europees Parlement (gemachtigden: J. de Wachter en G. Knudsen), betreffende een beroep tot nietigverklaring van, enerzijds, het besluit van het Parlement van 27 juni 2001 houdende weigering om Nice als woonplaats van verzoekster te erkennen en per 1 januari 2000 op verzoeksters pensioen de aanpassingscoëfficiënt voor Frankrijk toe te passen, en anderzijds, het besluit van het Parlement van 6 december 2001 houdende uitdrukkelijke afwijzing van verzoeksters klacht, heeft het Gerecht (A. W. H. Meij, alleen-sprekend rechter); griffier: I. Natsinas, administrateur, op 8 juli 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) *Verklaart het besluit van het Parlement van 27 juni 2001 nietig voorzover daarbij voor het gehele jaar 2000 op verzoeksters pensioen de aanpassingscoëfficiënt voor Luxemburg is toegepast.*

2) *Verwijst het Parlement in de kosten.*

(¹) PB C 109, van 4 mei 2002.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 19 juni 2003

in zaak T-78/02, **Stephan-Harald Voigt tegen Europese Centrale Bank** (¹)

(Ambtenaar — Personeelslid van Europese Centrale Bank — Schriftelijke berisping)

(2003/C 213/64)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-78/02, Stephan-Harald Voigt, personeelslid van de Europese Centrale Bank, wonende te Frankfurt-am-Main (Duitsland), vertegenwoordigd door N. Pflüger, advocaat, tegen Europese Centrale Bank (gemachtigden: V. Saintot en T. Gilliams, bijgestaan door B. Wägenbaur, advocaat), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de heer Noyer, vice-president van de Europese Centrale Bank, van 1 maart 2002 waarbij verzoeker een schriftelijke berisping is gegeven, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, J. Azizi en M. Jaeger, rechters; griffier: B. Pastor, adjunct-griffier, op 19 juni 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) *Verwerpt het beroep.*

2) *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.*

(¹) PB C 144, van 15 juni 2002.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 3 april 2003

in zaak T-119/02: **Philips Electronics NV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen** (¹)

(„Mededinging — Concentraties — Ontvankelijkheid — Verbintenissen tijdens eerste onderzoeksfase — Serieuze twijfel omtrent verenigbaarheid met gemeenschappelijke markt — Gedeeltelijke terugverwijzing naar nationale autoriteiten”)

(2003/C 213/65)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-119/02, Royal Philips Electronics NV, gevestigd te Eindhoven (Nederland), vertegenwoordigd door E. H. Pijnacker Hordijk en N. G. Cronstedt, advocaten, ondersteund door De'Longhi SpA, gevestigd te Treviso (Italië), vertegenwoordigd door M. Merola, I. van Schendel, G. Crichlow en D. P. Domenicucci, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: V. Superti, K. Wiedner en J. E. Flynn), ondersteund door SEB SA, gevestigd te Écully (Frankrijk), vertegenwoordigd door D. Voillemot en S. Hautbourg, advocaten, en door Franse Republiek (gemachtigden: G. de Bergues en F. Million), betreffende nietigverklaring, in de eerste plaats, van beschikking SG (2002) D/228078 van de Commissie van 8 januari 2002 op grond van artikel 6, leden 1, sub b, en 2, van verordening (EEG) nr. 4064/89 en van artikel 57 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, waarbij zij zich niet verzet tegen de concentratie tussen SEB en Moulinex en deze concentratie verenigbaar verklaart met de gemeenschappelijke markt en de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, onder het voorbehoud van nakoming van de voorgestelde verbintenissen (zaak COMP/M.2621 — SEB/Moulinex) en, in de tweede plaats, van beschikking C(2002)38 van de Commissie van 8 januari 2002 op grond van artikel 9, lid 2, sub a, van verordening nr. 4064/89, waarbij het onderzoek van deze concentraties gedeeltelijk is terugverwezen naar de Franse autoriteiten, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, president,

en J. Azizi en M. Jaeger, rechters; griffier: J. Plingers, administrateur, op 3 april 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verwerpt het beroep.*
- 2) *Verstaat dat verzoekster zowel haar eigen kosten als die van de Commissie en SEB zal dragen.*
- 3) *Verstaat dat De'Longhi haar eigen kosten zal dragen.*
- 4) *Verstaat dat de Franse Republiek haar eigen kosten zal dragen.*

(¹) PB C 169 van 13.7.2002.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 4 juni 2003

in zaak T-224/99: *The European Council of Transport Users ASBL e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen* (¹)

(Beroep tot nietigverklaring — Beroep zonder voorwerp geraakt — Afdoening zonder beslissing)

(2003/C 213/66)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-224/99, *The European Council of Transport Users ASBL*, gevestigd te Brussel, *The Freight Transport Association Ltd*, gevestigd te Tunbridge Wells (Verenigd Koninkrijk), *Association des utilisateurs de transport de fret (AUTF)*, gevestigd te Parijs (Frankrijk), *Industriförbundet*, gevestigd te Stockholm (Zweden), vertegenwoordigd door M. Clough, QC, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: R. Lyal), ondersteund door *Atlantic Container Line AB*, gevestigd te Göteborg (Zweden), *Hapag-Lloyd AG*, gevestigd te Hamburg (Duitsland), *Mediterranean Shipping Company SA*, gevestigd te Genève (Zwitserland), *A. P. Møller-Mærsk Line*, gevestigd te Kopenhagen (Denemarken), *Nippon Yusen Kaisha*, gevestigd te Tokio (Japan), *Orient Overseas Container Line (UK) Ltd*, gevestigd te Londen (Verenigd Koninkrijk), *P & O Nedlloyd Container Line Ltd*, gevestigd te Londen, vertegenwoordigd door J. Pheasant en M. Levitt, solicitors, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, betreffende een verzoek tot nietigverklaring van de bij brief van 6 augustus 1999 aan verzoeksters toegezonden beslissing van de Commissie om ten aanzien van de herziene *Trans-Atlantic Conference Agreement (TACA)*

geen ernstige twijfel te uiten in de zin van artikel 12, lid 3, van verordening (EEG) nr. 1017/68 van de Raad van 19 juli 1968 houdende de toepassing van mededingingsregels op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren (PB L 175, blz. 1), heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, J. Azzizi en M. Jaeger, rechters; griffier: H. Jung, op 4 juni 2003 een beschikking gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Op het beroep behoeft niet te worden beslist.*
- 2) *Elk der partijen zal haar eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 6 van 8 januari 2000.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 13 mei 2003

in zaak T-97/01 *DEP, Christos Gogos tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen* (¹)

(Begroting van invorderbare kosten)

(2003/C 213/67)

(Procestaal: Grieks)

In zaak T-97/01 *DEP, Christos Gogos*, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door C. Tagaras, advocaat, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: H. Tserepa-Lacombe en J. Currall), betreffende een verzoek tot begroting van de kosten die verweerster aan verzoeker moet vergoeden op grond van de beschikking van het Gerecht van 21 oktober 2002, *Gogos/Commissie (T-97/01)*, nog niet gepubliceerd in de *Jurisprudentie*, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: N. J. Forwood, kamerpresident, J. Pirrung en A. W. H. Meij, rechters; griffier: H. Jung, op 13 mei 2003 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Het totale bedrag van de kosten die verzoeker in zaak T-97/01 kan invorderen, wordt bepaald op 11 000 euro.

(¹) PB C 186 van 30.6.2001.

**BESCHIKKING VAN HET GERECHT
VAN EERSTE AANLEG**

van 2 juni 2003

**in zaak T-276/02: Forum 187 asbl tegen Commissie van
de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾**

**(Staatssteun — Fiscale regeling — Bestaande steun —
Besluit om procedure van artikel 88, lid 2, EG in te leiden —
Rechtsgevolgen — Geen — Niet-ontvankelijkheid)**

(2003/C 213/68)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-276/02, Forum 187 asbl, gevestigd te Brussel, vertegenwoordigd door A. Sutton en J. Killick, barristers, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: R. Lyal en V. Di Bucci), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 27 februari 2002 om ten aanzien van de Belgische regeling inzake coördinatiecentra de procedure van artikel 88, lid 2, EG in te leiden, heeft het Gerecht (Tweede kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: J. Forwood, kamerpresident, J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij en M. Vilaras, rechters; griffier: H. Jung, op 2 juni 2003 een beschikking gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Verzoekster wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 289 van 23 november 2002.

**BESCHIKKING VAN HET GERECHT
VAN EERSTE AANLEG**

van 25 juni 2003

**in zaak T-5/03: Société Ayassamy & Fils EURL tegen Raad
van de Europese Unie ⁽¹⁾**

**(Beschikking 2002/973/EG — Heffing op over zee aange-
voerde goederen — Beroep tot nietigverklaring — Niet-
ontvankelijkheid)**

(2003/C 213/69)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-5/03, Société Ayassamy & Fils EURL, gevestigd te Saint-François (Frankrijk), en 23 andere verzoekende partijen, vertegenwoordigd door J. S. Dagnon, advocaat, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J. Monteiro en M. Balta), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van beschikking

2002/973/EG van de Raad van 10 december 2002 tot wijziging van beschikking 89/688/EEG inzake de regeling voor de heffing, in de Franse overzeese departementen, op over zee aangevoerde goederen („octroi de mer”) (PB L 337, blz. 83), heeft het Gerecht (Eerste kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, H. Legal en E. Martins Ribeiro, rechters; griffier: H. Jung, op 25 juni 2003 een beschikking gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Op de verzoeken om toelating tot interventie van de Portugese Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Société Immobilière et de Service Boétie e.a., en de Commissie behoeft niet te worden beslist.*
- 3) *Verzoeksters zullen hun eigen kosten en die van de Raad dragen.*
- 4) *Verzoeksters tot interventie zullen elk hun eigen kosten dragen.*

⁽¹⁾ PB C 55 van 8 maart 2003.

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 31 maart 2003

**in zaak T-65/03 R, Fondation Alsace tegen Commissie van
de Europese Gemeenschappen**

(Procedure in kort geding — Ontvankelijkheid)

(2003/C 213/70)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-65/03 R, Fondation Alsace, gevestigd te Straatsburg (Frankrijk), vertegenwoordigd door F. Ruhlmann, advocaat, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. Giolito en G. Wilms), betreffende een verzoek om opschorting van de uitvoering van het besluit van de Commissie van 20 december 2002 waarbij Fondation Alsace wordt gelast de Commissie het bedrag van 18 000 euro terug te betalen wegens niet-uitvoering van subsidieovereenkomst PSS*/0534, heeft de president van het Gerecht op 31 maart 2003 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 25 juni 2003

**in zaak T-175/03 R, Norbert Schmitt tegen Europees
Bureau voor wederopbouw**

(Procedure in kort geding — Ontvankelijkheid)

(2003/C 213/71)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-175/03 R, Norbert Schmitt, wonende te Köllerbach (Duitsland), vertegenwoordigd door L. Polanz, advocaat, tegen Europees Bureau voor wederopbouw (gemachtigde: C. Manolopoulos), betreffende een verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van het besluit van het Europees Bureau voor wederopbouw om verzoekers arbeidsovereenkomst op te zeggen, heeft de president van het Gerecht, op 25 juni 2003 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

**Beroep, op 29 april 2003 ingesteld door Elisabeth Saskia
Smit tegen Europol**

(Zaak T-143/03)

(2003/C 213/72)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 29 april 2003 beroep ingesteld tegen Europol door Elisabeth Saskia Smit, vertegenwoordigd door mr. P. de Casparis en mr. M. F. Baltussen.

Verzoekende partij concludeert dat het het Gerecht behage:

- 1) de afwijzing door Europol d.d. 25 februari 2003 van de klacht van verzoekster tegen het besluit van 30 september 2002 te vernietigen, onder gelijktijdige vernietiging van het besluit van 30 september 2002;
- 2) Europol te veroordelen het arbeidscontract van verzoekster te verlengen tot 1 juli 2007, dan wel een ander door het Gerecht te bepalen tijdstip;

- 3) Europol te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding aan verzoekster waaronder in ieder geval begrepen de kosten van dit geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster werkt sinds 1 juli 1999 voor verweerster. Op 1 juli 2003 loopt haar contract af. Verzoekster vraag om haar contract te verlengen werd echter afgewezen door verweerster. Deze beslissing wordt door verzoekster aangevochten.

Ter ondersteuning van haar verzoekschrift voert verzoekster in de eerste plaats een schending van het motiveringsbeginsel aan.

Verzoekster beweert vervolgens dat verweerster haar beleidsvrijheid heeft overschreden. Verweerster heeft uitgangspunten, beleidsregels en een stappenplan uitgevaardigd om ervoor te zorgen dat de verlengingen van contracten op een eenduidige en transparante wijze zouden plaatsvinden. Volgens verzoekster heeft verweerster haar discretionaire vrijheid bij de toepassing van deze regels overschreden.

Verzoekster voert tenslotte een schending van de zorgplicht, evenals een schending van het gelijkheidsbeginsel aan.

Verzoekster beweert tenslotte dat verweerster misbruik van heer bevoegdheid heeft gemaakt. Verzoekster verklaart dat de Nederlandse minister van Binnenlandse zaken op verzoek van verweerster een veiligheidsonderzoek betreffende verzoekster heeft uitgevoerd. Dit onderzoek heeft geen enkel nadelig feit ten aanzien van verzoekster opgeleverd. Volgens verzoekster is echter het enkele feit dat er een veiligheidsonderzoek is gevoerd, de werkelijke reden voor de weigering van een contractsverlenging.

**Beroep, op 30 april 2003 ingesteld door Jose Maria Sison
tegen Raad van de Europese Unie**

(Zaak T-150/03)

(2003/C 213/73)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 30 april 2003 beroep ingesteld tegen de Raad van de Europese Unie door Jose Maria Sison, wonende te Utrecht (Nederland), vertegenwoordigd door J. Fermon, A. Comte, E. Schultz en D. Gurses, advocaten.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- op grond van artikel 230 EG nietig te verklaren, de beschikking van de Raad van 27 februari 2003 (06/C/01/03); antwoord van de Raad van 27 februari 2003 op het confirmatief verzoek van Jan Fermon bij fax van 3 februari 2003 krachtens artikel 7, lid 2, van verordening (EG) nr. 1049/2001, waarvan aan verzoekers raadsman kennis is gegeven op 28 februari 2003;
- verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, tevens verzoeker in de zaken T-47/03, Sison/Raad en Commissie ⁽¹⁾, en T-110/03, Sison/Raad ⁽²⁾, vordert nietigverklaring van verweerders beschikking waarbij hem de toegang wordt ontzegd tot de documenten die ten grondslag liggen aan besluit 2002/974/EG van de Raad ⁽³⁾ tot intrekking van besluit 2002/848/EG van de Raad ⁽⁴⁾, waardoor verzoeker zelf en het New People's Army (NPA) zijn opgenomen in de lijst bedoeld in artikel 2, lid 3, van verordening nr. 2580/2001 ⁽⁵⁾.

Tot staving van zijn vordering stelt verzoeker:

- Schending van het recht van toegang tot documenten, bedoeld in artikel 1, tweede alinea, EU, artikel 6, lid 1, EU, artikel 255 EG, en artikel 4, lid 1, sub a, artikel 4, lid 6, en artikel 9, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 ⁽⁶⁾.
- Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en van de motiveringsplicht.
- Schending van het in artikel 6 EVRM neergelegde algemeen beginsel van gemeenschapsrecht en meer in het bijzonder van het recht onverwijld, in een taal die de verzoeker verstaat en in bijzonderheden op de hoogte te worden gesteld van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte beschuldiging.

⁽¹⁾ PB C 101, blz. 41.

⁽²⁾ Nog niet gepubliceerd in het PB.

⁽³⁾ Besluit van de Raad van 12 december 2002 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van besluit 2002/848/EG (PB L 337, blz. 85).

⁽⁴⁾ Besluit van de Raad van 28 oktober 2002 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van besluit 2002/460/EG (PB L 295, blz. 12).

⁽⁵⁾ Verordening van de Raad van 27 december 2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme (PB L 344, blz. 70).

⁽⁶⁾ Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

Beroep, op 15 mei 2003 ingesteld door Eduard Vonier tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-165/03)

(2003/C 213/74)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 15 mei 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Eduard Vonier, wonende te Amsterdam (Nederland), vertegenwoordigd door W. Schmolke, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de jury van 30 juli 2002 om hem niet te plaatsen op de lijst van geschikte kandidaten van algemeen vergelijkend onderzoek COM/A/6/01 voor het werkgebied Buitenlandse betrekkingen;
- de Commissie te veroordelen om hem als vergoeding van immateriële schade een bedrag van 10 000 euro te betalen;
- de Commissie, in voorkomend geval krachtens artikel 87, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering, te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Algemeen vergelijkend onderzoek COM/A/6/01 ⁽¹⁾ is georganiseerd met het oog op de aanwerving van administrateurs voor de werkgebieden Buitenlandse betrekkingen en Beheer van steun aan derde landen. Verzoeker, een Oostenrijks staatsburger, solliciteerde voor het werkgebied Buitenlandse betrekkingen. Hij slaagde voor het schriftelijk examen en werd toegelaten tot het mondeling examen. Bij het bestreden besluit

werd hem evenwel meegedeeld dat hij niet op de reservelijst was geplaatst omdat het resultaat van zijn mondeling examen (18 punten op 40) lager was dan het vereiste minimum van 20.

Verzoeker stelt:

- Schending van het verbod van discriminatie op grond van nationaliteit krachtens de artikelen 12 EG en 39 EG en schending van het gebod om de sollicitanten in een vergelijkend onderzoek gelijk te behandelen. Het gaat daarbij om het feit dat verzoeker op grond van zijn Oostenrijkse nationaliteit niet is toegelaten tot een op het mondeling examen voorbereidend seminarie dat is georganiseerd door het Duitse ministerie van Buitenlandse Zaken en waaraan is deelgenomen door ambtenaren van de Commissie;
- Onjuiste samenstelling van de jury, schending van wezenlijke vormvoorschriften en schending van bijlage 3 bij het Ambtenarenstatuut;
- Kennelijke beoordelingsfouten en misbruik van bevoegdheid door de jury;
- Schending van wezenlijke vormvoorschriften doordat de talenkennis van verzoeker, in strijd met de bekendmaking van het vergelijking onderzoek, niet is onderzocht.

(¹) Gepubliceerd in PB 2001, C 110 A, blz. 13.

Beroep, op 6 juni 2003 ingesteld door Bank Austria Creditanstalt AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-198/03)

(2003/C 213/75)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 6 juni 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Bank Austria Creditanstalt AG, gevestigd te Wenen (Oostenrijk), vertegenwoordigd door Christian Zschocke en Jürgen Beninca, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van verweerster van 5 mei 2003 nietig te verklaren;
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verweerster heeft op 11 juni 2002 een boetebeschikking tegen verzoekster en zeven andere Oostenrijkse banken gericht in zaak COMP/36.571 (Oostenrijkse banken). Verzoekster heeft tegen deze beschikking beroep aangetekend (¹).

Het onderhavige beroep is gericht tegen verweersters beschikking van 5 mei 2003, waarbij verweerster de bekendmaking van haar boetebeschikking van 11 juni 2002 in het Publicatieblad en vooraf op Internet aankondigt. Verweerster heeft bij de thans bestreden beschikking de verzoeken van verzoekster met betrekking tot de aangekondigde bekendmaking van de boetebeschikking afgewezen.

Volgens verzoekster is de bekendmaking van de boetebeschikking in de aangekondigde vorm ontoelaatbaar. Deze beschikking mag niet bekend worden gemaakt, daar artikel 21, lid 1, van verordening nr. 17 niet toestaat dat beschikkingen krachtens artikel 15 van deze verordening bekend worden gemaakt.

Voorts mag de boetebeschikking niet bekend worden gemaakt in de door verweerster voorgelegde niet-vertrouwelijke versie, daar deze — behalve dat de namen van natuurlijke personen zijn weggelaten — die beschikking woordelijk weergeeft. Verordening nr. 17 staat enkel bekendmaking toe van de voornaamste inhoud van de bekend te maken beschikking.

Verzoekster betoogt voorts dat de passages uit de boetebeschikking die betrekking hebben op het jaar 1994, in geen geval bekend mogen worden gemaakt, daar deze voor het beschikkende gedeelte van de boetebeschikking irrelevant zijn en verweerster niet bevoegd was om vast te stellen dat verzoekster in 1994 artikel 81 EG heeft geschonden. Bovendien is de bekendmaking van de niet-vertrouwelijke versie van de boetebeschikking in het Publicatieblad en op Internet in strijd met verordening nr. 45/2001 (²).

(¹) Zaak T-260/02, Bank Austria Creditanstalt/Commissie (PB C 274, blz. 28).

(²) Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1).

Beroep, op 24 juni 2003 ingesteld door Miguel Torres S.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM)

(Zaak T-247/03)

(2003/C 213/76)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 24 juni 2003 beroep tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) ingesteld door Miguel Torres S.A., gevestigd te Vilafranca del Penedès (Barcelona), vertegenwoordigd door E. Armijo Chávarri, M. Á Baz de San Ceferino en A. Castán Pérez-Gómez, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van het BHIM (eerste kamer van beroep) van 7 april 2003 in zaak R 0998/2001-1 te vernietigen.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	Bodegas Muga S.A.
Betrokken gemeenschapsmerk:	Beeldmerk Torre Muga — Aanvraag nr. 791.004 voor waren van klasse 33 (alcoholhoudende dranken, uitgezonderd bier)
Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:	Verzoekster
Oppositiemerk of -teken:	Het internationaal merk nr. 252.675, het Deense merk nr. VR 03.741.1991, het Duitse merk nr. 2.901.360, de Spaanse merken nrs. 130.955, 321.331 en 130.956 en de Engelse merken nrs. 1.039.853 en 1.298.955) TORRES voor waren van klasse 33
Beslissing van de oppositieafdeling:	Afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: Verwerping van het beroep

Middelen: Schending van de rechten van de verdediging en onjuiste toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (gevaar van verwarring)

Beroep, op 2 juli 2003 ingesteld door „Y” tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-249/03)

(2003/C 213/77)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 2 juli 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door „Y”, vertegenwoordigd door S. Papanikolaou, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de directeur-generaal van het Directoraat-generaal Buitenlandse Betrekkingen houdende beëindiging van verzoekers tewerkstelling bij een delegatie van de Commissie in het buitenland;
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn beroep voert verzoeker schending aan van de artikelen 7 en 25 van het Statuut, van het voorschrift uit de administratieve gids voor de buitenlandse dienst van het Directoraat-generaal Buitenlandse Betrekkingen dat de duur van de tewerkstelling vier jaar bedraagt, alsook van het vertrouwensbeginsel. Hij beroept zich eveneens op misbruik van bevoegdheid en op schending van de tuchtregeling van de Gemeenschap en van het evenredigheidsbeginsel.

Beroep, op 7 juli 2003 ingesteld door Fédération Nationale de l'Industrie et des Commerces en Gros des Viandes (FNICGV) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-252/03)

(2003/C 213/78)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 7 juli 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Fédération Nationale de l'Industrie et des Commerces en Gros des Viandes (FNICGV), gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door P. Abegg, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

primair:

- de door de Commissie in haar beschikking van 2 april 2003 opgelegde geldboete in te trekken;

subsidiair:

- de door de Commissie in haar beschikking van 2 april 2003 opgelegde geldboete aanmerkelijk te verlagen;

hoe dan ook:

- de Commissie in alle kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert intrekking of verlaging van de geldboete die haar is opgelegd bij de beschikking van de Commissie van 2 april 2003 in zaak COMP/C.38.279/F3 — Frans rundvlees, betreffende een inbreuk op artikel 81, lid 1, EG in het kader van een overeenkomst die ertoe strekte de invoer van rundvlees in Frankrijk tijdelijk stop te zetten en een minimumprijs voor bepaalde categorieën runderen vast te stellen.

Verzoekster wijst erop dat de rundvleeshouders tijdens de tweede BSE-crisis in oktober 2001 een crisis zonder precedent hebben doorgemaakt. In Frankrijk zijn groepen veehouders overgegaan tot blokkades van slachthuizen, demonstraties en het aanhouden van vrachtwagens, ten einde de herkomst van vlees te verifiëren en buitenlands vlees te vernietigen. Op aandringen van de Franse minister van landbouw hebben

veehouder- en industriefederaties vervolgens overleg gepleegd over een voorlopige stopzetting van de importen en de toepassing van billijke aankooprijzen, in ruil voor opheffing van de blokkades van slachthuizen.

Tot staving van haar beroep betoogt verzoekster dat bij het sluiten van de overeenkomst wilsovereenstemming en contractvrijheid ontbraken, hetgeen haar aansprakelijkheid voor de uitvoering van de overeenkomst uitsluit. Zij bevond zich onder druk van de bedreigingen en het geweld van landbouwers jegens haar leden, gepaard gaand met het stilzitten van de Franse autoriteiten bij het handhaven van de openbare orde en de sterke druk van de minister van landbouw. Voorts kon verzoekster zich onmogelijk kanten tegen de druk die op haar leden werd uitgeoefend, daar de minister van landbouw het initiatief had genomen tot de sluiting van de overeenkomst en deze had aangemoedigd en toegestaan. Tenslotte had verzoekster geen economisch belang bij het sluiten van de overeenkomst.

Doordat de Commissie in de litigieuze beschikking erkent dat verzoekster onder druk heeft gehandeld, maar haar niettemin een geldboete oplegt, berust die beschikking op een tegenstrijdige motivering.

Verzoekster beroept zich ook op schending van artikel 15, lid 2, van verordening nr. 17⁽¹⁾ wat de verlaging van de geldboete betreft. Op dit punt voert zij schending van het evenredigheidsbeginsel en van de motiveringsplicht aan. Het bedrag van de geldboete kan voorts de vrijheid van vereniging aantasten, daar verzoeksters middelen haar niet langer in staat stellen de belangen van haar leden te vertegenwoordigen.

⁽¹⁾ EEG Raad: Verordening nr. 17: Eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag (PB nr. P 13 van 21.2.1962, blz. 204-211).

Beroep, op 8 juli 2003 ingesteld door José Manuel Lopez Cejudo tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-254/03)

(2003/C 213/79)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 8 juli 2003 beroep tegen Commissie van de

Europese Gemeenschappen ingesteld door José Manuel Lopez Cejudo, wonende te Brasilia (Brazilië), vertegenwoordigd door G. Vandersanden en L. Levi, advocaten.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag (TABG) van 12 juni 2002 betreffende de toekenning van een woning aan verzoeker, en het in verzoekers salarisafrekening voor de maand juli 2002 besloten liggende besluit van het TABG betreffende de toepassing van de in artikel 10 van bijlage X bij het Statuut bedoelde toelage wegens bijzondere levensomstandigheden;
- nietig te verklaren, voor zoveel nodig, het besluit van 28 maart 2003 tot afwijzing van de door verzoeker op 5 september 2002 ingediende klacht;
- verweerster te veroordelen tot betaling van moratoire interesten over het verschil tussen het bedrag dat verzoeker als toelage wegens bijzondere levensomstandigheden heeft ontvangen, en het bedrag dat hij, gelet op het feit dat hij vier kinderen ten laste had, had moeten ontvangen, vanaf juli 2000 tot op het tijdstip van de volledige betaling, op de voet van het in de betrokken periode geldende rentepercentage dat de Europese Centrale Bank voor de voornaamste herfinancieringstransacties had vastgesteld, vermeerderd met twee procentpunten;
- verweerster te veroordelen tot betaling van het symbolische bedrag van 1 euro ter vergoeding van de morele schade;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, ambtenaar van de Commissie tewerkgesteld bij de delegatie te Brasilia, heeft vier kinderen, die thans bij hun moeder, zijn ex-echtgenote, wonen. Verzoeker draagt evenwel bij in de kosten van het onderhoud van de kinderen, zoals het Gerecht in het kader van een ander door verzoeker ingesteld beroep heeft erkend⁽¹⁾. Het onderhavige beroep is gericht tegen twee besluiten van de Commissie: een besluit waarbij verzoeker de toestemming om een woning met vijf slaapkamers te betrekken teneinde er zijn vier kinderen te kunnen logeren, is geweigerd op grond dat deze kinderen met hun moeder in Europa leven; een besluit dat verzoeker bij wege van zijn salarisafrekening voor de maand juli 2002 is meege-deeld en volgens hetwelk voor de vaststelling van de toelage wegens bijzondere levensomstandigheden (artikel 10 van bijlage X bij het Statuut) slechts twee in de plaats van vier kinderen in aanmerking zijn genomen.

Ter ondersteuning van zijn beroep stelt verzoeker schending van bijlage X bij het Statuut, schending van het non-discriminatiebeginsel en schending van het beginsel „patere legem quam ipse fecit”. Met betrekking tot het besluit betreffende zijn toelage wegens bijzondere levensomstandigheden stelt verzoeker eveneens ongerechtvaardigde verrijking van de Gemeenschappen, niet-nakoming van de motiveringsplicht en schending van het wettigheidsbeginsel en van het beginsel van behoorlijk bestuur.

⁽¹⁾ Arrest van 12 november 2002, T-271/01, JurAmbt. blz. II-1109; mededeling in PB C 19, van 25 januari 2003, blz. 33.

Beroep, op 14 juli 2003 ingesteld door Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwerter e.V. en Josef Kloh tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-256/03)

(2003/C 213/80)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 juli 2003 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwerter e.V., gevestigd te Bochum (Duitsland), en Josef Kloh, wonende te Eichenried (Duitsland), vertegenwoordigd door R. Steiling en S. Wienhues, advocaten.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

- de artikelen 1 en 6 van de beschikking van de Commissie van 12 mei 2003 (2003/328/EG) nietig te verklaren voorzover de uitzonderingen op het gebruik van keukenafval en etensresten van categorie 3 in varkensvoeder en op het verbod van hergebruik binnen dezelfde soort betreffende het vervoederen van spoeling aan varkens uiterlijk tot 31 oktober 2006 gelden;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In zaak T-391/02 ⁽¹⁾ hebben verzoekers gevorderd, verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ nietig te verklaren voorzover de uitzonderingen op het in artikel 22 geformuleerde verbod op het vervoederen van keukenafval en etensresten slechts worden toegestaan voor een periode van maximaal vier jaar vanaf 1 november 2002. Bij de bestreden beschikking zijn overgangsmatregelen krachtens artikel 32, lid 2, van de verordening vastgesteld.

Verzoekers stellen dat de beperking in de tijd van die overgangsmatregelen onrechtmatig is. Zij is niet noodzakelijk om het nagestreefde doel te bereiken. Verzoekers verwijzen voor het overige naar de in zaak T-391/02 aangevoerde middelen en argumenten.

(1) PB C 44, blz. 42.

(2) Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten (PB L 273, blz. 1).

Beroep, op 11 juli 2003 ingesteld door Andreas Mausolf tegen Europol

(Zaak T-258/03)

(2003/C 213/81)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 11 juli 2003 beroep ingesteld tegen Europol door Andreas Mausolf, woonachtig te Leiden (Nederland), vertegenwoordigd door mr. Maria Franciscus Baltussen en mr. Pauline de Casparis.

Verzoekende partij concludeert dat het het Gerecht behage:

- 1) de (gedeeltelijke) afwijzing door Europol d.d. 14 april 2003 van de klacht van verzoeker tegen het besluit van 30 september 2002 te vernietigen, onder gelijktijdig vernietiging van het besluit van 30 september 2002;
- 2) Europol te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding aan Andreas Mausolf, waaronder in ieder geval begrepen de kosten van dit geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker werkt sinds 1 juli 1999 voor verweerster. Op 1 juli 2003 loopt zijn huidig contract af. Verzoekers vraag om zijn contract te verlengen werd echter afgewezen door verweerster. Deze beslissing wordt door verzoeker aangevochten.

Ter ondersteuning van zijn verzoekschrift voert verzoeker in de eerste plaats een schending van het motiveringsbeginsel aan.

Verzoeker beweert vervolgens dat verweerster haar beleidsvrijheid heeft overschreden. Verweerster heeft uitgangspunten, beleidsregels en een stappenplan uitgevaardigd om ervoor te zorgen dat de verlengingen van de contracten op een eenduidige en transparante wijze zouden plaatsvinden. Volgens verzoeker heeft verweerster haar discretionaire vrijheid bij de toepassing van deze regels overschreden.

Verzoeker voert eveneens een schending van de zorgplicht en een schending van het gelijkheidsbeginsel aan.

Verzoeker beweert tenslotte dat het feit dat hij deel uitmaakt van de ondernemingsraad van Europol en zijn positie als vakbondslid, er de oorzaak van is dat zijn contract niet verlengd wordt. Verzoeker is van oordeel dat werknemers die deel uitmaken van een medezeggenschapsorgaan extra ontslagbescherming dienen te genieten en dat het aan de werkgever is om in dit soort gevallen aannemelijk te maken dat er geen verband is tussen het ontslag en de activiteiten van de werknemer.

Doorhaling van zaak T-280/93 ⁽¹⁾

(2003/C 213/82)

(Procestaal: Engels)

De president van de Eerste kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 12 juni 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak T-280/93: Brian Stephen Garrett tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen.

(1) PB C 302 van 19.11.1992.

Doorhaling van zaak T-52/98 ⁽¹⁾

(2003/C 213/83)

(Proceestaal: Nederlands)

beschikking van 11 juni 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak T-292/99: Bouw- en Handelonderneming J. Peeters BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

_____

⁽¹⁾ PB C 63 van 4.3.2000.

De president van de Derde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 11 juni 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak T-52/98: Nederlandse Antillen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

_____

⁽¹⁾ PB C 151 van 16.5.1998.

Doorhaling van zaak T-295/99 ⁽¹⁾

(2003/C 213/86)

(Proceestaal: Nederlands)

De president van de Tweede kamer (uitgebreid) van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 11 juni 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak T-295/99: Diesel Oil Company B.V. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

_____

⁽¹⁾ PB C 63 van 4.3.2000.

Doorhaling van zaak T-53/98 ⁽¹⁾

(2003/C 213/84)

(Proceestaal: Nederlands)

De president van de Derde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 11 juni 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak T-53/98: Nederlandse Antillen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

_____

⁽¹⁾ PB C 166 van 30.5.1998.

Doorhaling van zaak T-303/99 ⁽¹⁾

(2003/C 213/87)

(Proceestaal: Nederlands)

De president van de Tweede kamer (uitgebreid) van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 11 juni 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak T-303/99: Hoogendijk ATW B.V. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

_____

⁽¹⁾ PB C 63 van 4.3.2000.

Doorhaling van zaak T-292/99 ⁽¹⁾

(2003/C 213/85)

(Proceestaal: Nederlands)

De president van de Tweede kamer (uitgebreid) van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij

_____

Doorhaling van zaak T-35/02 ⁽¹⁾

(2003/C 213/88)

(Procestaal: Italiaans)

De president van de Derde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 8 april 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak T-35/02: Alitalia — Linee Aeree Italiane SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 109 van 4.5.2002.

Doorhaling van zaak T-62/03 ⁽¹⁾

(2003/C 213/90)

(Procestaal: Frans)

De president van de Vierde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 juni 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak T-62/03: Georges Vassilakis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 101 van 26.4.2003.

Doorhaling van zaak T-103/02 ⁽¹⁾

(2003/C 213/89)

(Procestaal: Engels)

De president van de Vijfde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 juni 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak T-103/02: Ineos Phenol GmbH & Co. KG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 156 van 29.6.2002.

Doorhaling van zaak T-85/03 ⁽¹⁾

(2003/C 213/91)

(Procestaal: Engels)

De president van de Vierde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 18 juni 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak T-85/03: Regering van de Caymaneilanden tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 124 van 24.5.2003.

III

(Bekendmakingen)

(2003/C 213/92)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

PB C 200 van 23.8.2003

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 184 van 2.8.2003

PB C 171 van 19.7.2003

PB C 158 van 5.7.2003

PB C 146 van 21.6.2003

PB C 135 van 7.6.2003

PB C 124 van 24.5.2003

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
